

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 1990

του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου (†)¹

(ιζ' μέρος)

3. Η πρόταση του Rothenburg

Στό Rothenburg, ή όλη προσοχή των έμπειρογνωμόνων σέ θέματα αίρέσεων και κοσμοθεωριών έστράφη στά χαρακτηριστικά σημεία του σκηνικού στή νέα δεκαετία πού μόλις άρχισε και ιδιαίτερα στή σύγχυση των συνόρων ανάμεσα στή θρησκεία και στήν πολιτική. Η πραγματικότητα αυτή καθιστά αναγκαίο ένα νέο προσανατολισμό στήν άπολογητική τής Έκκλησίας.

Κατ' άρχήν έπισημάνθηκε ότι κατά τήν έποχή του χριστιανικού πολιτισμού ή άπολογητική τής Έκκλησίας ήταν βασική έκφραση τής εκκλησιαστικής ζωής, δίπλα στή λειτουργική ζωή, στό κήρυγμα και στή διακονία τής αγάπης.

Στόν αιώνα μας ή άπολογητική τής Έκκλησίας άπωθήθηκε στό περιθώριο. Αυτό πού έμεις όνομάζουμε «άντιαρετικό άγώνα» είναι έντελώς διαφορετικό από τήν άπολογητική στήν πρώτη Έκκλησία. Υπάρχει μιά διαφορετική αντίληψη για τήν άπολογητική ανάμεσα σέ εκείνους πού τήν άσκούν στή βάση και σέ εκείνους πού έχουν τήν γενική ευθύνη στό ποιμαντικό έργο τής Έκκλησίας. Και αυτό δέν συμβαίνει μόνο σέ μās, αλλά και στό χώρο τής Δύσης.

Ο F. W. Haack έπισήμανε αυτή τή διαφορά, αναφερόμενος στά ήγετικά στελέχη τής Έκκλησίας στή χώρα του. «Νομίζουν», είπε, «πώς έχουν τήν “άντίληψη του όλου”, όμως άγνοούν τό αντικείμενο τής άπολογητικής, και νομίζουν πώς δέν χρειάζεται νά

τό λάβουν στά σοβαρά. Τό αντικείμενο μέ τό όποιο έμεις καταπιανόμαστε», κατέληξε, «τό θεωρούν μικρό και γι' αυτό τό άπωθούν στό περιθώριο».

Η πρόταση τής Συνδιάσκεψης στό Rothenburg ήταν νά τεθει και πάλι ή άπολογητική τής Έκκλησίας στό κέντρο τής εκκλησιαστικής ζωής και νά προσδιορισθεί ό στόχος της μέ βάση τά νέα δεδομένα στό όλο σκηνικό, όπως αυτό διαμορφώνεται στή δεκαετία του 1990. «Αν θέλουμε νά καταπιαστούμε μέ τή νέα προβληματική, πρέπει νά εγκαταλείψουμε τίς παλαιές μεθόδους και νά άσχοληθούμε μέ τή διασαφήνιση των συσχετισμών, μέ τήν άποκάλυψη των προθέσεων και των μεθόδων των διαφόρων ομάδων», ύπογράμμισε ό Haack.

Κατά τήν αντίληψη λοιπόν αυτή, άποστολή τής άπολογητικής μπροστά στή νέα αυτή πραγματικότητα είναι ή αναζήτηση των σχεδίων των αίρετικών και παραθρησκευτικών ομάδων, ή άποκάλυψη των πραγματικών σκοπών και μεθόδων, δηλαδή του άληθινού προσώπου πίσω από τό προσωπείο μέ τό όποιο έμφανίζονται δημόσια. «Μιά τέτοια άπολογητική», πρόσθεσε ό Haack, «άποκτά σημασία και για τήν παγκόσμια πολιτική σκηνή. Αν ή άπολογητική τής Έκκλησίας συνεχίσει νά γίνεται μέ τόν τρόπο πού σήμερα γίνεται, τό ζήτημα καταντά γελοίο. Ο τρόπος πού συνήθως εργάζεται κανείς στόν τομέα αυτό, όχι μόνο δέν βοηθεϊ τό έργο τής άπολογητικής, αλλά τό έμποδίζει».

Ποιά είναι ή συγκεκριμένη πρόταση, πού διατυπώθηκε από τούς ειδικούς έντεταλμένους στό Rothenburg; Η πρόταση αυτή έλαβε τήν άκόλουθη διατύπωση:

1. Από τό άνέκδοτο έργο του: «Διαβρωτική Έπίδραση των “Αίρέσεων”. Αντιαρετική ποιμαντική στή δεκαετία του 1990».

«Χρειαζόμαστε ένα Ίνστιτούτο Στρατηγικών Σπουδών. Τό Ίνστιτούτο αυτό είναι αναγκαίο να έπεξεργάζεται μεγαλύτερους συσχετισμούς. Πρέπει να εκλάβουμε τό έργο τής απολογητικής σάν συνεργαζόμενο δίκτυο. Όμως τό Ίνστιτούτο πού θά έρευνά τις διάφορες ομάδες πρέπει να είναι ανεξάρτητο. Όταν αυτό τό Ίνστιτούτο διαφωτίζει τις στρατηγικές τέτοιων ομάδων, πιστεύουμε πώς θά συμβάλει ούσιαστικά στην ειρήνευση του κόσμου».

4. Διάλογος: Ο λάθος δρόμος

Μερικοί υποστηρίζουν πώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις ομάδες αυτές με θρησκευτικό διάλογο. Έτσι υπήρξαν περιπτώσεις θεολόγων, πού ανταποκρίθηκαν σε προσκλήσεις τέτοιων ομάδων για θρησκευτικό διάλογο και δέχθηκαν τις περιποιήσεις και τή «γενναιοδωρία» τους. Έσπευσαν μάλιστα να δικαιολογήσουν τή συμμετοχή τους αυτή υποστηρίζοντας πώς μ' αυτό τον τρόπο δίδουν τή «ορθόδοξη μαρτυρία» τους, όπως γίνεται με τή συμμετοχή στα συνέδρια του «Παγκοσμίου Συμβουλίου των Έκκλησιών»². Αυτή τή θέση παίρνει και ο Έλληνας θεολόγος, πού διδάσκει στή Σχολή του Μούν Unification Seminar στο Barrytown τής Νέας Υόρκης³.

Τέτοιες θέσεις θά μπορούσε κανείς να πάρει μόνο αν αγνοεί παντελώς τις προϋποθέσεις του Μούν και τον πραγματικό σκοπό πού υπηρετούν οι επί μέρους οργανώσεις του και τά συνέδρια πού πραγματοποιεί. Κάθε συμμετοχή Ορθοδόξου θεολόγου ή και οποιουδήποτε θρησκευτικού λειτουργού, εκπροσώπου οποιασδήποτε επιστήμης ή πολιτικής παράταξης, υπηρετεί μακρόχρονα τά κρυφά σχέδια του Μούν και γι' αυτό ο Κορεάτης ψευδομεσσίας είναι έτοιμος για κάθε είδους «επένδυ-

ση», πού εκφράζεται με «περιποιήσεις» και «γενναιοδωρίες».

Αυτή ή θέση δέν είναι μόνο δική μας. Τή συμμερίζονται όλοι οι ειδικοί σε θέματα αιώσεων και κοσμοθεωριών, οι όποιοι έρευνούν προσεκτικά τό «σκηνικό» αυτών των ομάδων. Ένας από τους πλέον διακεκριμένους έρευνητές αυτού του σκηνηκού είναι αναμφίβολα ο F. W. Haack, στον όποιο αναφερθήκαμε πολλές φορές. Η προσφορά του σ' αυτό τον τομέα αναγνωρίστηκε έπίσημα στις αρχές του έτους 1990 από τον Πρόεδρο τής Όμοσπονδιακής Κυβέρνησης τής Γερμανίας με τήν άπονομή τής ανώτατης διάκρισης τής Γερμανικής Όμοσπονδιακής Κυβέρνησης. Άνέφερε, λοιπόν, στο Rothenburg ο τιμηθείς: «Είναι άνόητο να κάνουμε διάλογο όταν δέν γνωρίζουμε τον άλλο, όταν με παιδική άφέλεια έξομοιώνουμε τον άλλο με τον έαυτό μας, χωρίς να τον γνωρίζουμε. Είναι άνοησία να πιστεύει κανείς ότι ο άλλοι έχει τους ίδιους σκοπούς, τις ίδιες κατηγορίες σκέψης και έννοιι τά ίδια πράγματα, όταν χρησιμοποιεί τις ίδιες λέξεις. Διάλογος είναι δυνατός και αναγκαίος μόνο όταν υπάρχει σύντροφος. Διαφορετικά γίνεται αντίπαλος ή αντικείμενο προσηλυτισμού».

Ο Μούν λόγου χάρη, ίδρυσε τήν «Ένωτική Έκκλησία» με στόχο να επιβάλλει τήν ιδεολογία του Unificationism⁴ δηλαδή τής ένωσης των θρησκειών, των έθνών, των πολιτισμών, με βάση αυτή -τή δική του ιδεολογία και κάτω από τή δική του ήγηση, γιατί αυτός υποτίθεται ότι εκπληρώνει τις έσχατολογικές προσδοκίες όλων των θρησκειών.

Μέ εκατοντάδες οργανώσεις για όλους τους τομείς τής ζωής, ο Μούν επιδιώκει τή διάβρωση των πάντων και χρησιμοποιεί γι' αυτό τον σκοπό τεράστια οικονομικά μέσα προβαίνοντας σε «πολύ γενναιοδωρες πράξεις» έναντι των καλεσμένων του. Δη-

2. Σ.τ.Σ. Υπενθυμίζουμε ότι τό κείμενο γράφτηκε τήν δεκαετία του '90.

3. Σ.τ.Σ. Περί του άνω αναφερομένου βλέπε και: http://www.oodegr.com/oode/sygrafeis/agouridis_1.htm

4. Σ.τ.Σ. «Ένωτισμός».

μιουργεί στην αρχή χαλαρούς δεσμούς και έξαρτήσεις και μέ μεθοδευμένα προγράμματα οδηγεί στην άμβλυση του θρησκευτικού φρονήματος και κάθε διαφορᾶς στο θρησκευτικό, πολιτιστικό και πνευματικό τομέα, για να οικοδομήσει στη συνέχεια την ιδεολογία του Unificationism και την επίβολή της απόλυτης εξουσίας του σε ὄλο και περισσότερες περιοχές, ιδιαίτερα σε ανθρώπους που μπορούν να επιβάλουν στο χώρο της ευθύνης τους την ιδέα της «Νέας Ἐποχῆς» του Μούν, στην πολιτική ζωή, στη νομοθεσία, στα σχολεία, στο χώρο του ἀθλητισμοῦ, κ. ο. κ.

Μ' αυτές τις προϋποθέσεις ὁ «διαθρησκευτικός διάλογος» θά ἦταν τουλάχιστον ἀνευθυνότητα και ἐπιπολαιότητα ἀπό μέρους ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων και ἐκφράζουμε ἀπορία γιατί ἕνας ἀπό τούς προέδρους τοῦ Π.Σ.Ε. (Παγκόσμιου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν) νά εἶναι συνεργάτης τοῦ Κορεάτη ψευδομεσσία και γιατί δέν ἀκούστηκε ἀκόμη καμία κραυγή διαμαρτυρίας.

Τέτοια περιστατικά, ὅπως και ἡ παρουσία θεολόγων σέ συνέδρια ὀργανώσεων τοῦ Μούν, ἔγιναν ἀσφαλῶς αἰτία νά παραδηγηθοῦν κορυφαῖα στελέχη τῆς Ἐκκλησίας μας, και νά εισηγηθοῦν τή σύγκληση κοινῶν συνεδρίων που μόνο τή διάβρωση τῆς Ἐκκλησίας ἐξυπηρετοῦν. Τέτοιο συνέδριο ἦταν ἀσφαλῶς και ἐκεῖνο που ὀργανώθηκε πρόσφατα στή Ρωσία μέ τήν παρουσία δυστυχῶς, και Ἑλλήνων Θεολόγων.

Ὅταν ἡ μαφία διανοηθεῖ νά καλέσει τά θύματά της σέ «διάλογο» θά ἦταν μοιραῖο νά ἀνταποκριθεῖ κανείς και νά δεχθεῖ τίς περιποήσεις της, μέ τή σκέψη πῶς πρόκειται για εἰλικρινή πρόσκληση και τίμιο διάλογο, που ἀποβλέπει στήν ἀναζήτηση κοινῶν σημείων και στή διακονία τῆς εἰρήνης και τῆς ἐνότητας μεταξύ των ἀνθρώπων. Ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, σέ παρόμοιες περιπτώσεις, δέν εἶναι ὁ θρησκευτικός διάλο-

γος, ἀλλά ἡ ἀποκάλυψη τοῦ ἀληθινοῦ προσώπου πίσω ἀπό τό προσωπεῖο, σύμφωνα μέ τήν ἐπιταγή τοῦ Χριστοῦ στους ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας και στους πιστούς. Ὁ Haack ὑπογράμμισε πῶς πρέπει νά προσέχουμε ιδιαίτερα ἀπό ἐκείνους τούς «λύκους», που ἔρχονται μέ ἔνδυμα «προβάτου». Ὅχι φυσικά νά κάνουμε «θρησκευτικό διάλογο», ἀλλά στόχος μας πρέπει νά εἶναι ἡ προστασία τοῦ ποιμνίου!

Στή συνδιάσκεψη τοῦ Rothenburg ὑπογραμμίσθηκε αὐτός ὁ κίνδυνος και ἀναφέρθηκαν περιπτώσεις ξένων καθηγητῶν, κυρίως θρησκευτολόγων, που ἔπασαν θύματα τῆς ἐξωτερικῆς προπαγάνδας τέτοιων ὁμάδων, που τίς χαρακτήρισαν «νέα θρησκευτικά ρεύματα, που περιέχουν και στοιχεία, τά ὁποῖα μπορούν νά “ἐμπλουτίσουν” τή χριστιανική πίστη», διακήρυξαν πῶς ἡ ἀντιπαράθεση τῶν ἐντεταλμένων τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν για θέματα αἰρέσεων και κοσμοθεωριῶν εἶναι «μῆ-ἐπιστημονική» και προχώρησαν σέ «θρησκευτικό διάλογο» μ' αυτές τίς ὁμάδες.

5. Απομίμηση μεθόδων;

Ἔνας ἄλλος κίνδυνος ἐσφαλμένης ποιμαντικῆς στρατηγικῆς εἶναι νά θέλουμε νά μιμηθοῦμε τή μέθοδο τῶν ἀκραίων αἰρέσεων. Ἦδη ἀκούγονται κάποιες φωνές ἀπό ἐπί μέρους πιστούς ἢ και ἀπό ἐπίσημα ἐκκλησιαστικά χεῖλη: «Πρέπει και μεῖς νά ἐργασθοῦμε μέ τόν ἴδιο τρόπο. Ἄν εἶχαμε στήν Ἐκκλησία μας τέτοιους ἀνθρώπους νά ἐργάζονται σάν τούς μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά»!

Ἡ ἀποψη αὐτή οδηγεῖ σέ ἐσφαλμένους δρόμους και ἀποδεικνύει ὅτι τίποτε δέν ἐμποδίζει νά ἐμφανισθοῦν αὔριο μέσα στήν ἐκκλησία ὅλα ἐκεῖνα τά στοιχεία τῶν αἰρέσεων, που ἀποδεικνύονται ἀρνητικά.

Ἀσφαλῶς στήν Ἐκκλησία μας θά μπορούσαν νά βρεθοῦν πολύ περισσότεροι ἀνθρώποι νά ἐργασθοῦν μέ παρόμοιο τρόπο, σάν τούς «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά». Για νά

γίνει όμως αυτό πρέπει να τους μεταδώσουμε τον ίδιο φόβο, που μεταδίδει στους όπαδούς της ή εταιρία «Σκοπιά», και να τους υποσχεθούμε τα πράγματα που εκείνη υπόσχεται. Τότε θα δούμε πόσοι είναι πρόθυμοι να τρέξουν από σπίτι σε σπίτι. Όμως αν κάνουμε κάτι τέτοιο, θα εγκαταλείψουμε τα όρια της Ορθοδοξίας και θα κινηθούμε στο χώρο των αιρέσεων.

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Θεωρούμε απαραίτητο να συνοψίσουμε τα όσα αναφέρθηκαν στο κείμενο αυτό, υπογραμμίζοντας και πάλι μερικά βασικά σημεία για την αντιαιρετική μας ποιμαντική στη δεκαετία του 1990.

Οι αιρέσεις για τις οποίες γίνεται λόγος σ' αυτό το κείμενο και οι αποκρυφιστικές οργανώσεις προβάλλουν έξωχριστιανική εικόνα για τον άνθρωπο και μ' αυτό τον τρόπο καταστρέφουν ολόκληρο τον πολιτισμό μας που έχει σαν θεμέλιο την χριστιανική εικόνα περί του ανθρώπου. Αν ο στόχος των ομάδων αυτών επιτευχθεί και αλλοιωθεί στη συνείδηση του λαού ή χριστιανική αντίληψη για τον άνθρωπο, θα οδηγήσει στην αλλοίωση ακόμη και του γράμματος των Θεμελιωδών Νόμων των Ευρωπαϊκών Κρατών που και αυτά στηρίζονται στην ίδια εικόνα του ανθρώπου. Η νέα αντίληψη θα βρει την έκφρασή της και στα Συντάγματα των Ευρωπαϊκών κρατών και θα οδηγηθούμε σε ένα νέο πολιτισμό.

Σ' αυτό το νέο πολιτισμό, τον οποίο χαρακτηρίσαμε σαν «πολιτισμό της κυβερνητικής» θα κυριαρχούν μερικά βασικά χαρακτηριστικά, τα οποία ενδιαφέρουν άμεσα την ποιμαντική της Εκκλησίας.

Το πρώτο χαρακτηριστικό είναι η σύγχυση ανάμεσα στη θρησκεία και στην πολιτική, την οποία βλέπουμε να κυριαρχεί όχι μόνο στο Ισλάμ, αλλά και σε αμερικανικές φουνταμενταλιστικές ομάδες και ιδιαίτερα σε πολλές ομάδες της λεγόμενης «Νέας

Έποχής», στην οποία μπορούμε να κατατάξουμε και τις γκουρουϊστικές, νεογνωστικές, θεοσοφικές κινήσεις και ψυχο-λατρείες, όπως και τις λεγόμενες «Θρησκευτικές Νεότητας», με την έννοια πώς σε όλες αυτές, ανεξάρτητα αν υπάρχουν στενές σχέσεις ή όχι, διακρίνουμε σαν βασική θέση την αναμονή της «χρυσής εποχής». Μερικές από τις ομάδες αυτές ισχυρίζονται πώς αποτελούν ήδη τη «Χρυσή Έποχή» και τον «εγκαθιδρυμένο παράδεισο» στη γη, ή τουλάχιστον το κύτταρο της «νέας φυλής» και του «νέου κόσμου».

Η πολιτική απαίτηση των ομάδων αυτών στηρίζεται στη θέση πώς κάθε προηγούμενη εποχή αποτελεί «έκφυλισμό» και «πτώση» και, επομένως, η ιδεολογία της «Νέας Έποχής» και ο πολιτικός της λόγος είναι ανώτερα και πρέπει να επιβληθούν.

Αυτή τη θέση κηρύττει ο Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι, που ίδρυσε ήδη την «Παγκόσμια Κυβέρνηση της Έποχής του Φωτισμού» και υποστηρίζει πώς πρέπει να ψηφισθεί μόνο ένας νόμος, για να εκπληρώσει το σκοπό όλων των νόμων: Η αναγκαστική επιβολή της ιδεολογίας και των τεχνικών Μαχαρίσι, για να δημιουργηθεί πλέον η νέα ανθρώπινη φυλή των δυνατών και υπερανθρώπων. Αν επιβληθεί ένα τέτοιο σύστημα, δεν θα υπάρχει σ' αυτό θέση για τους αδύνατους.

Ο Κορεάτης ψευδομεσσίας Σάν Μιούνκ Μούν με εκατοντάδες οργανώσεις διακηρύττει πώς η δημοκρατία είναι καλή μόνο σαν μία πρώτη βαθμίδα που θα οδηγήσει στην «ουράνια μοναρχία» του εκλεκτού του Θεού. Η δημοκρατία δεν είναι το ιδεώδες σύστημα που σκέφθηκε ο Θεός. Ο Μούν έχει ήδη διαβρώσει πολιτικούς, κυβερνητικά στελέχη, παράγοντες τοπικής αυτοδιοίκησης και γενικότερα παράγοντες του κρατικού μηχανισμού σε πολλές χώρες και οργανώνει ειδικά σεμινάρια για την εκπαίδευσή τους. Με την ιδεολογία αυτή και υπό την ηγεσία του, ή κίνηση του Μούν

ΚΟΥΑΚΕΡΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου.
Λέκτορας Θεολογικής Σχολής Α. Π. Θ.

1. Ἡ ὄνομασία τους καί ἡ προέλευσή τους

Οἱ Κουάκεροι εἶναι προτεσταντική αίρετική κίνηση πού ἐμφανίστηκε τόν 17ο αἰώνα στήν Ἀγγλία, ἀπό τόν ἱεροκήρυκα George Fox (1624-1691) καί ἀναπτύχθηκε ἐντός τοῦ πουριτανικοῦ προτεσταντικοῦ χώρου ὡς μορφή διαμαρτυρίας κατά τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καί ὡς τρόπος ἐπιστροφῆς στήν ἀπλότητα τοῦ ἀρχέγονου χριστιανισμοῦ¹.

1. Βλ. ἐπιλεκτικά: Arbeitsgemeinschaft der Kirchen und Religionsgesellschaften in Berlin (Hrsg), *Was glauben die andern? 26 Selbstdarstellungen*, Berlin 1954², σσ. 182-187. G. Scherer, *Quäker*, στό H. Krüger u. a (Hrsg), *Ökumene Lexikon. Kirchen- Religionen – Bewegungen*, Frankfurt am M 1983, σσ. 993 - 996. J. Leslie Dunstan, *Der Protestantismus*, Stuttgart 1985, σσ. 116-118. Pink Dandelion, *An Introduction to Quakerism*, New York 2007.

Ἡ ὄνομασία Κουάκεροι (Quakers) = τρέμοντες, τήν ὁποία ἀποδέχθηκαν ἀργότερα, ἀρχικά ἀποτελέσε δυσφημιστικό παρωνύμιο ἀπό τούς ἀντιπάλους τους καί προήλθε ἀπό τόν συνδυασμό δύο γεγονότων. Ἀπό τήν φράση τοῦ George Fox σέ μία δίκη, μεταξύ τῶν πολλῶν, πρὸς τόν δικαστή, «τρέμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ» καί ἀπό τό γεγονός, ὅτι κάποια μέλη τῆς κίνησης ἔτρεμαν τήν ὥρα τῆς λατρείας τους². Ἡ ἐπίσημη ὄνομασία τους εἶναι «Θρησκευτική Κοινωνία τῶν Φίλων» (Religious Society of Friends). Οἱ ἴδιοι αὐτοχαρακτηρίζονταν ἐπίσης ὡς «Τέκνα τοῦ φωτός» καί «Κήρυκες τῆς ἀλήθειας»³.

2. Βλ. Georges Liens, *Quakers*, στό DCrTh, (2007)³, σ. 1169.

3. Βλ. Was glauben die andern?, ὅπ. π., σ. 183.

ἐργάζεται γιά τή διάβρωση Ἀνατολῆς καί Δύσης καί διακηρύττει πῶς ἐπιδιώκει τήν ἀναδημιουργία καί τόν μετασχηματισμό τῆς κοινωνίας μας. Ὁ πολιτικός λόγος τοῦ Μούν ἀκούγεται ἤδη μέσα στό κοινοβούλιο τῆς Γαλλίας καί στό Εὐρωκοινοβούλιο.

Ὁ γκουρού Ραζνίς, οἱ Χάρε Κρίσνα καί ἄλλες ομάδες ἐργάζονται ἐπίσης γιά τή δική τους «θεοκρατία» καί στή θέση τοῦ Θεοῦ τοποθετοῦν ἡ καθεμιά ἀπό αὐτές τό δικό της μεσσία.

Ἡ κίνηση τῶν Κρίσνα ἐργάζεται γιά τή δημιουργία τῆς «νέας φυλῆς» καί διακηρύττει πῶς ἂν ἐπιβληθεῖ τό δικό της σύστημα κάθε ἀντίπαλος πρέπει νά φυλακίζεται. Οἱ ἀπόψεις πού δέν θά συμφωνοῦν μέ τήν κρατική ἰδεολογία θά θεωροῦνται ὅτι προέρχονται ἀπό ἀνθρώπους μέ «περιορι-

σμένο μυαλό» καί δέν πρέπει νά ἐπιτραπεῖ ἡ ἐλεύθερη ἔκφρασή τους!

Καί ἡ κίνηση τῆς Σαηεντολογίας προβάλλει τήν πολιτική της ἀπαίτηση μέ ἀπόλυτο τρόπο, γιατί ἐκείνη κατασκευάζει τή νέα φυλή τῶν ὑπερανθρώπων καί ἀναλαμβάνει νά «καθαρίσει» τόν Πλανήτη γῆ. Τά μέλη τῆς «νέας φυλῆς» ὀνομάζονται στήν ὀργάνωση «Ἀνάντα Μάργκα» Sadvirgas καί στήν κίνηση «Νέα Ἀκρόπολη» «ἀκροπολιτανοί».

Ἡ τάση αὐτή, πού ὀδηγεῖ στή σύγχυση ἀνάμεσα στή θρησκεία καί στήν πολιτική βρῆκε σήμερα ἔκφραση σέ αίρετικές καί παραθρησκευτικές ὀργανώσεις πού δροῦν ἐπίσημα σάν πολιτικά κόμματα. Καί τοῦτο δέν ἀφορᾷ μόνο ἄλλες χῶρες, ἀλλά καί τή δική μας χώρα.

(Συνέχεια καί τέλος στό ἐπόμενο)

2. Η ιστορική εξέλιξη τῆς κίνησης

Ὁ καταγγελτικός λόγος τους, ἡ ἀκτιβιστική ἐλεγκτική συμπεριφορὰ τους πρὸς τὴ θεσμικὴ διάρθρωση τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, σέ συνδυασμὸ μὲ τίς κοινωνικὲς πεποιθήσεις τους, π. χ. ἀρνοῦνταν νὰ στρατευθοῦν, νὰ ὀρκίζονται στὰ δικαστήρια, νὰ χρησιμοποιοῦσαν βία, ἀπόλυτὴ ἐλευθερία συνειδήσεως κ. ἄ, ὑπῆρξαν ἀφορμὲς γιὰ πολλοὺς διωγμοὺς πού ὑπέστησαν τόσο ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸ χῶρο, π. χ. καλβινιστές-πρεσβυτεριανούς, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν κρατικὴ ἐξουσία, χωρὶς νὰ ἀντιτάξουν βία, μὲ μοναδικὴ ὑπομονὴ καὶ ἀντοχή. Πολλοί, ἀργότερα, λόγω τῶν διωγμῶν, μετανάστευσαν στίς Η.Π.Α.⁴

Σημαντικὸ ρόλο στὴν ἐδραίωση τῆς κίνησης ἔπαιξαν ἡ σύζυγος τοῦ George Fox, ἡ Margaret Fell (1614-1702), ὁ πρῶν Ἀγγλικανὸς δικηγόρος William Penn (1644-1718), πού ἐργάστηκε γιὰ τὴ διάδοση καὶ τὴ θεμελίωση τῆς κίνησης στὴν Πενσυλβάνια τῶν Η.Π.Α., ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ θεολόγος τῆς κίνησης Robert Barclay (1648-1690), πού ἀνέπτυξε συστηματικὰ τὸ 1676 τὰ πιστεύω τῆς κίνησης στὸ ἔργο του «*Ἡ Ἀπολογία τῆς ἀληθινῆς χριστιανικῆς θεολογίας*».

Ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς κίνησης δὲν ἀπουσιάζουν τὰ σχίσματα καὶ οἱ διαφοροποιήσεις. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ περίπτωση τοῦ Edward Hicks τὸ 1820 στίς Η.Π.Α. πού ἀρνήθηκε τὴ θεότητα τοῦ Χριστοῦ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποκοπεῖ μὲ ἀρκετὲς ἑκατοντάδες ὀπαδοὺς του ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν Κουάκερων καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἓνα σχισματικὸ κλάδο.

Σήμερα ὑπάρχουν τρεῖς κύριοι κλάδοι: α) Οἱ Συντηρητικοὶ Φίλοι, γνωστοὶ καὶ ὡς «Ἀρχέγονοι Κουάκεροι» πού παραμένουν πιστοὶ στὰ ἀρχικὰ πιστεύω καὶ στίς πρακτικὲς τοῦ Κουακερισμοῦ μὲ ἀπολύτως ἐλεύθερη λατρεία, β) Οἱ Εὐαγγελικοὶ Φίλοι

πού ἔχουν υἰοθετήσῃ θεολογικὲς ἀρχὲς τοῦ ἀρχικοῦ κλασικοῦ προτεσταντισμοῦ (κυρίως τῶν Μεταρρυθμισμένων) καὶ στὴ λατρεία τους ἔχουν πάστορες καὶ γ) οἱ Φιλελεύθεροι Φίλοι πού ἔχουν υἰοθετήσῃ θεολογικὲς ἀπόψεις τοῦ φιλελεύθερου-ὀρθολογιστικοῦ Προτεσταντισμοῦ, πλὴν ὅμως, ἔχουν ἐλεύθερη λατρεία.

3. Ἡ πίστη, ἡ ζωὴ καὶ ἡ λατρεία τῶν Κουάκερων

Οἱ Συντηρητικοὶ καὶ οἱ Εὐαγγελικοὶ Φίλοι τυπικὰ ἀποδέχονται τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τὴ θεότητα τοῦ Χριστοῦ ἀποφεύγουν ὅμως τὴ χρῆση θεολογικῆς ὀρολογίας πού δὲν ὑπάρχει κατὰ γράμμα στὴν Ἁγία Γραφή. Ἀντιθέτως, οἱ Φιλελεύθεροι ἀρνοῦνται τὸ μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τὴ θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ὁρθῶς ἔχει ἐπισημανθεῖ, ὅτι σήμερα ὑπάρχει μεταξύ τους μία ποικιλία ἀπόψεων γιὰ τὰ θέματα αὐτά⁵.

Οἱ Συντηρητικοὶ καὶ οἱ Εὐαγγελικοὶ Φίλοι ἀποδέχονται τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, τὴ σπουδαιότητα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἀλλὰ ἀμφισβητοῦν τὴν κατὰ γράμμα θεοπνευστία της⁶, σέ ἀντίθεση μὲ ἄλλες προτεσταντικὲς αἰρέσεις, ἐνῶ οἱ Φιλελεύθεροι ὑποτιμοῦν ἀμφότερα ἢ καὶ τὰ ἀπορρίπτουν. Ὅλοι οἱ κλάδοι ἀρνοῦνται τὴ θεολογικὴ ἐρμηνεία τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος.

Δίνουν ἄμεση προτεραιότητα στὴν προσωπικὴ ἐμπειρία⁷ καὶ στὸ λεγόμενον «ἔσωτερικὸ φῶς» πού καθοδηγεῖ τὸν κάθε πιστὸ στὴν κατανόηση τῆς Βίβλου καὶ εἶναι αὐτὸ τὸ ἴδιο πού ὀδηγεῖ κάθε ἄνθρωπο σέ προσωπικὴ σχέση μὲ τὸ Θεό⁸.

Εἶναι τέτοια ἡ ἔμμομή τους γιὰ τὴ σημασία τοῦ ἐσωτερικοῦ φωτός ὡς εἶδος

5. Βλ. Georges Liens, *Quakers*, ὅπ. π., σ. 1169.

6. Βλ. J. Leslie Dunstan, *Der Protestantismus*, ὅπ. π., σσ. 117-118.

7. Βλ. Eileen W. Linder (Ed), *Yearbook of American & Canadian Churches 2008*, Nashville 2008, σ. 120.

8. Βλ. *Was glauben die andern?*, ὅπ. π., σ. 185.

4. Βλ. Thomas Hamm's, *The Quakers in America*, New York 2003.

ΟΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ... ΩΦΕΛΟΥΝ;

του Αρχιμ. Χρυσστόμου Μαϊδώνη,
Πρωτοσυγκ. τῆς Ι. Μ. Τερισσοῦ, Αγίου Όρους καὶ Αρδαμερίου
(β' μέρος)

γ. Τὰ σκάνδαλα τῶν αἱρέσεων... ὠφελούν. Συμπεράσματα καὶ παρατηρήσεις ἀπὸ τὴν ἐμπειρία.

Ἄς δοῦμε παρακάτω καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἀγώνα ποιά εἶναι τὰ ὀφέλη τῶν αἱρέσεων. Θὰ καταθέσω ἐδῶ τίς δικές μου.

1. Μὲ τὴν ἐμφάνιση τῆς αἵρεσης ὁ ὀργανισμὸς τῆς Ἐκκλησίας ἀντιδρᾷ, ὅπως ἀκριβῶς καὶ μὲ τὴν εἴσοδο στὸν ὀργα-

νισμό ἑνὸς μικροβίου ἢ ἑνὸς ἰοῦ. Ἡ ἄμυνα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ τίθεται σὲ ἐπιστράτευση. Οἱ δυνάμεις συγκεντρώνονται στὸ μέτωπο πού δημιουργεῖται. Δημιουργοῦνται τότε ἀντισώματα. Ἡ Ἐκκλησία ἀντιδρᾷ. Τὴν αἵρεση τὴν διακρίνουν κατ'ἀρχάς οἱ Ἅγιοι. Τὸ μήνυμα φθάνει στοὺς Ἐπισκόπους καὶ τὸ λαὸ καὶ ἀρχίζει ἡ ἀντιμετώπιση. Μὲ λόγους, μὲ συγγραφές, μὲ διαλόγους, μὲ ποιμαντικούς τρόπους

ἐμπειρίας, καθὼς ἢ ἐν λόγῳ θεμελιώδης διδασκαλία τους ἀποτελεῖ καὶ μέσο διαφοροποίησής τους ἀπὸ τίς ἄλλες προτεσταντικές κινήσεις, πού πολλοὶ ἐρευνητές κάνουν λόγο, στὴν περίπτωση τῶν Κουάκερων, γιὰ ἕναν ἰδιότυπο μυστικισμό. Ἡ ἀφοσίωση καὶ ἡ ὑπακοή σ'αὐτὸ τὸ ἐσωτερικὸ φῶς πού ὀδηγεῖ στὸ Χριστό, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς τους, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν χριστιανικὴ ζωὴ, ἀποτελοῦν γιὰ τοὺς Κουάκερους τὰ ἐχέγγυα τῆς σωτηρίας.

Δέν τελοῦν καὶ δέν ἔχουν κανένα μυστήριο⁹. Απορρίπτουν τὸ Βάπτισμα καὶ τὴ θεία Εὐχαριστία ὡς μυστήρια καὶ τελετές καὶ μιλοῦν γιὰ μία μόνο πνευματικὴ καὶ ἐσωτερικὴ σημασία τους. Στὴ ζωὴ τους προσπαθοῦν νὰ εἶναι λιτοί, σώφρονες, ἀπλοὶ στὴν ἐνδυμασία, φιλάνθρωποι, φιλαλήθεις, εἰρηνικοί, ἀντίθετοι σὲ κάθε μορφὴ βίας, ὄρκου, πολέμου, στρατιωτικῆς θητείας¹⁰.

Ἡ λατρεία τους στὴν συντηρητικὴ-παραδοσιακὴ μορφὴ τῆς δέν ἔχει καθόλου κα-

θιερωμένους τύπους ἢ τελετουργικό. ἔχει ἔντονο τὸν αὐθορμητισμὸ, τὴ συναισθηματικὴ φόρτιση, τὸ ἐσωτερικὸ μυστικὸ βίωμα, τὴν ἀπουσία μόνιμων παστόρων, μὲ ἐξαιρέση τοὺς Εὐαγγελικοὺς Φίλους. Κάθε ἄντρας καὶ γυναίκα, ἔχει τὴ δυνατότητα αἰσθανόμενος, κατὰ τίς πεποιθήσεις τους πάντα, ὅτι καλεῖται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, νὰ σηκωθεῖ στὴν λατρευτικὴ σύναξη καὶ νὰ διδάξει τὰ ὑπόλοιπα μέλη¹¹.

4. Ἡ παρουσία τῶν Κουάκερων στὴν Ἑλλάδα

Ἡ συγκεκριμένη αἰρετικὴ κίνηση ἐμφανίζεται στὴν Ἑλλάδα στὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1980. Ἡ παρουσία τῆς κίνησης ἀριθμητικῶς στὴν πατρίδα μας εἶναι ἐξαιρετικὰ μικρὴ. Τὰ μέλη τῆς προήλθαν, κυρίως, ἀπὸ ἄλλες προτεσταντικὲς ὁμολογίες καὶ ἀνήκουν στοὺς Συντηρητικούς Φίλους. Ἡ κίνηση, φυσικὰ, δραστηριοποιεῖται στὸ διαδίκτυο καὶ στὸν ἑλληνικὸ χῶρο.

9. Βλ. Andreas Rössler, *Kleine Kirchenkunde*, Stuttgart 1999², σ. 99.

10. Βλ. G. Scherer, *Quäker*, ὄπ. π., σ. 995.

11. Βλ. *Was glauben die andern?*, ὄπ. π., σ. 184.

πού βρίσκει ή αγάπη τῆς Ἐκκλησίας. Αναγκάζεται ή Ἐκκλησία νά χρησιμοποιήσει ποιμαντικούς τρόπους γιά νά ἀμυνθεῖ.

Μελετοῦν αὐτοί τήν Γραφή, μιλάμε κι ἐμεῖς γιά μελέτη τῆς Γραφῆς.

Μιλᾶνε αὐτοί γιά Ἅγιο Πνεῦμα, Πεντηκοστή, Αναγέννηση, φέρνουμε στήν ἐπιφάνεια τίς διδασκαλίες τῆς Ἐκκλησίας μας πάνω στά θέματα αὐτά. Παρουσιάζοντας ἐμεῖς τήν Ὁρθόδοξη θέση, ἀντιμετωπίζεται ή αἰρετική διδασκαλία.

2. Δημιουργεῖται μιᾷ ἐνότητά τῶν δυνάμεων. Μεταξύ μας πολλές φορές δημιουργοῦνται ἔριδες καί μαλώματα, ὅταν ὅμως παρουσιάζεται ἐξωτερικός ἐχθρός, τότε συνασπιζόμαστε, ξεχνᾶμε τίς διαιρέσεις, γιά νά τόν ἀντιμετωπίσουμε. Ἔτσι γίνεται καί ὅταν ἐμφανίζονται ἐξωτερικοί καί ἐσωτερικοί ἐχθροί. Ὅμως ἐνῶ οἱ ἐξωτερικοί εἶναι ἐμφανεῖς, οἱ ἐσωτερικοί ἐχθροί εἶναι δυσδιάκριτοι, διότι μπορεῖ νά εἶναι Ἐπίσκοποι, κληρικοί, θεολόγοι, μορφωμένοι χριστιανοί, πού κατέχουν θέσεις στήν κοινωνία. Ἐδῶ χρειάζεται προσοχή μέχρι νά διελευκανθεῖ ή ἀλήθεια. Χρειάζεται ὑπακοή στους ποιμένες, σεβασμός τῆς διαφορετικῆς ἐκτίμησης μέχρι νά ἀποφανθεῖ ή Ἐκκλησία ἐν Συνόδῳ.

Γνωρίζονται οἱ εὐαίσθητοποιημένοι μεταξύ τους, ὅπως γνωρισθήκαμε καί μεῖς μεταξύ μας. Αναπτύσσεται ή ἀδελφοσύνη. Μοιραζόμαστε τίς ἐμπειρίες, τίς δυσκολίες, τίς ἀποτυχίες μας. Καί γιά τήν ἴδρυση τῆς Π.Ε.Γ., τῶν ομάδων ἐργασίας, τόσων ἀνθρώπων πού ἐργάζονται στό ἀντιαιρετικό ἔργο, αἰτία εἶναι οἱ αἰρέσεις. Ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἔχουμε γνωρισθεῖ. Ἀναδείχτηκαν συγγραφεῖς, παραγωγοί ἐκπομπῶν, δεινοί συζητητές, ἐρευνητές, ὀργανωτικοί στό γραφεῖο, στό ἀρχεῖο, στίς ομάδες, στό βιβλιοπωλεῖο...

3. Καί ὁ χριστιανός ὀργανώνει τήν ἄμυνά του.

Ἀναγκάζεται νά μελετήσῃ τήν Ἅγία Γραφή, ἐνῶ προηγουμένως τήν ἀγνοοῦσε. Ἔνας γνωστός μου ἦταν ἄθεος, ἀριστερός

καί ἐργαζόταν στήν Γερμανία. Ἐκεῖ τόν πλησίασαν χιλιαστές. Αὐτός λοιπόν ἀπό ἕναν ἐγωϊσμό, γιά νά μπορεῖ νά ἀπαντᾷ στους χιλιαστές, μελέτησε τήν Ἅγία Γραφή. Τήν ἔμαθε ἀπ' ἔξω. Δημιούργησε ἕνα τεράστιο ἀρχεῖο μέ ἔντυπα τῆς ὀργάνωσης, γιά νά ψαρεύει ὑλικό γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς ἐταιρίας. Μετά ἦλθε σέ ἐπαφή μαζί μας, μέ πνευματικό καί ἐντάχθηκε στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας συνειδητά.

Ὁ κληρικός ἢ ὁ χριστιανός πού ἦταν χαλαρός, ράθυμος, ἀπό στοιχειώδη ἐγωϊσμό ἀναγκάζεται νά ἐνημερωθεῖ γιά τήν αἴρεση. Μαθαίνει τήν ἱστορία καί τή διδασκαλία τῆς. Ἔτσι, ἂν ἔλθει σέ ἐπαφή, νά εἶναι ἔτοιμος νά τήν ἀντιμετωπίσει καί νά μή πέσει θῦμα.

Μελετᾷ καί μαθαίνει τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί τήν Ὁρθόδοξη ἀπάντηση καί ἔτσι μαθαίνει νά ὀριοθετεῖ καί τήν πίστη ἀπό τήν αἴρεση.

Ἔρχεται σέ ἐπαφή μέ κληρικούς, θεολόγους καί γενικά μέ τόν ἐκκλησιαστικό χῶρο. Γνωρίζεται μέ γενναίους ὀμολογητές τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως γνωρίσαμε καί ἐμεῖς τόν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο. Πολλές φορές ἔρχεται κοντά σέ πνευματικό ἔμπειρο πατέρα γιά καθοδήγηση.

Ἐντάσσεται στήν ἐνοριακή ζωή. Τή λειτουργική ζωή. Τίς δραστηριότητες τῆς Ἐνορίας. Ἀποκτᾷ Ὁρθόδοξη αὐτοπεποίθηση.

4. Εὐαίσθητοποιεῖται ή κοινωνία καί ἀναζητᾷ τή βοήθεια τῆς Ἐκκλησίας. Ὅταν ἔγιναν τά γεγονότα τῆς Παλλήνης μέ τούς Σατανιστές, ἔγινε μέγας σάλος σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα καί ιδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἔδειξαν τά σχολεῖα. Καί ἐνῶ δέν μᾶς ἐπέτρεπαν νά μιλήσουμε στους μαθητές γιά ἄλλα θέματα, οἱ ἴδιοι οἱ καθηγητικοί Σύλλογοι καί τά μαθητικά συμβούλια ὀργάνωσαν ὀμιλίες καί μᾶς προσκάλεσαν στά σχολεῖα ὅπου ἐνημερώσαμε τούς μαθητές.

5. Μέσω τῆς αἰρέσεως γνωρίζει τήν Ὁρθοδοξία. Ναί. Πολλοί ἀνύποπτοι ἀνα-

ζητητές τῆς ἀλήθειας ἔπεσαν θύματα τῶν αἱρέσεων κατὰ λάθος. Ἦσαν ψυχροί καὶ ἀδιάφοροι ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία, εἶχαν ὅμως μιά γνησιότητα στὴν ἀναζήτησή τους. Βρῆκαν μπροστά τους μιά ὀργάνωση, μπῆκαν μέσα καὶ θέλησαν νά βροῦν ἰκανοποίηση στὴν δίψα τους γιὰ νόημα ζωῆς. Τελικά δὲν ἀναπαύθησαν στὴν ὀργάνωση. Γρήγορα τὴν ἀμφισβήτησαν καὶ ἦλθαν σέ σύγκρουση. Ἔτσι βγήκαν ἀπὸ τὴν ομάδα καὶ προκλήθηκαν νά ζητήσουν καταφύγιο στὴν Ὀρθοδοξία. Ἔχουμε πολλές τέτοιες περιπτώσεις, πού ἦλθαν στὴν Ἐκκλησία μέσῳ τῆς αἵρεσης. Ἡ αἵρεση ἔγινε τὸ μέσον πρὸς τὴν Ὀρθοδοξία.

6. Πολλοὶ πού ἦλθαν σέ ἐπαφή μετὴν αἵρεση, ἐμβολιάσθησαν καὶ εἶναι εἰς θέσιν νά ξέρουν νά τὴν ἀντιμετωπίζουν. Ἀποκαλύπτουν τὸ ἀληθινὸ πρόσωπο τῆς ομάδος. Ξεσκεπάζουν τὸ προσωπεῖο, τὴ μάσκα πού φορᾷ, τὸ δῆθεν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ψυχικὴ ὑγεία μας, γιὰ τὴν εὕρεση ἐργασίας, τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο κ.ἄ.

Αὐτὸς πού ἦλθε σέ ἐπαφή μετὴν ὀργάνωση, εἶναι σέ θέση νά κάνει διάλογο μετὸν αἰρετικὸ. Γίνεται συνεργάτης στὸ ἀντιαιρετικὸ ἔργο.

Μπορεῖ νά στηρίξει τοὺς ἄλλους πού παρπαλοῦν. Διαφωτίζει, ἐνημερώνει, οἰκοδομεῖ. Ἐμαθε νά μὴ γενικεύει. Νά διαχωρίζει τὴν αἵρεση ἀπὸ τὸν αἰρετικὸ. Ἐπειδὴ ξέρει τὴν αἵρεση, ἔρχεται στὸ σημεῖο πού βρίσκεται ὁ ἄλλος. Δὲν βρίζει καὶ δὲν λέει ἀνακριβεῖς στὸ διάλογό του μετὸν αἰρετικούς.

7. Ἡ λανθασμένη ὠφέλεια.

Θέλει βέβαια προσοχὴ ἢ ἐνασχόληση μετὸν ἀντιαιρετικὸ ἔργο, γιατί μπορεῖ ἢ φαινομενικὴ ὠφέλεια ἀπὸ τίς αἱρέσεις, νά μὴν εἶναι πραγματικὸ συμφέρον.

Ὅσοι ἀσχολοῦνται μετὸν ἀντιαιρετικὸ ἔργο καὶ μετὴν ἀντιμέτωπιση τῶν αἰρετικῶν, ἔχει παρατηρηθεῖ, ὅτι συχνά ἀποκτοῦν πολλή σκληρότητα καὶ ἐπιθετικότητα ἀπέναντι στὰ ἴδια τὰ θύματα. Δὲν μποροῦν

τὰ ξεχωρίσουν τὴν αἵρεση ἀπὸ τὸν αἰρετικὸ καὶ καταλήγουν σέ φαινόμενα ρατσισμοῦ, φανατισμοῦ καὶ φονταμενταλισμοῦ.

Πολλές φορές παρατηρεῖται ἐπιθετικὴ πρὸς τοὺς Ὀρθοδόξους Πατριάρχες, Ἐπισκόπους, Συνόδους, κληρικούς, πού φαίνονται φιλικοὶ πρὸς ἑτεροδόξους. Δείχνουν ἐπιθετικὴ πρὸς τοὺς συνεργάτες τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἔργου. Γι' αὐτὸ καὶ ἔχουν δημιουργηθεῖ διασπάσεις καὶ διχόνοιες ἀκόμη καὶ στὸ δικό μας ἔργο. Πού ὅμως στεροῦνται βάσης καὶ νομιμοποίησης.

Λάθος ὠφέλεια εἶναι, ὅταν ἀντιγράψουμε μεθόδους τῶν αἱρέσεων καὶ τίς χρησιμοποιοῦμε στὴν ὀργάνωση τῆς ἐνορίας, τῆς ἀδελφότητας, τοῦ Συλλόγου.

Λάθος ὠφέλεια εἶναι, ὅταν οικειοποιούμεστε διδασκαλίες τῶν αἰρετικῶν, γιὰ νά συγκρατήσουμε στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας τοὺς Ὀρθοδόξους: π.χ. στὸ Φιλιόκβε λέμε «ἔχουμε κι ἐμεῖς ὀρθόδοξο φιλιόκβε γιὰ τὴν ἐν χρόνῳ ἐκπόρευση».

Οἱ Παπικοὶ ἔχουν πάθει μεγάλη ζημιὰ ἀπὸ τοὺς Πεντηκοστιανούς. Ἐκατομμύρια Καθολικοὶ ἔχουν γίνει Πεντηκοστιανοί. Κάποιοι λοιπὸν μέσα στοὺς κόλπους τῆς Παπικῆς ὁμολογίας ἀποδέχθηκαν πεντηκοστιανικὲς θεωρίες καὶ πρακτικὲς γιὰ νά σταματήσουν ἔτσι τὴν διαρροή.

8. Ἡ ὠφέλεια ἀπὸ τὰ λάθη τους. Τὸ ψοφίμι ἀποσυντίθεται μόνο του. Ἔτσι καὶ οἱ αἱρέσεις ἀργὰ ἢ γρήγορα θά πέσουν σέ λάθη, πού θά ὀδηγήσουν στὴ διάσπαση καὶ στὴν ἀποχώρηση τῶν εἰλικρινῶν καὶ γνησίων ἀνθρώπων. Ὁφελούμαστε ἀπὸ τὰ λάθη τους. Ὁ Κύριος μᾶς προειδοποίησε, ὅτι «ἐκ τῶν καρπῶν αὐτῶν γνῶσεσθε αὐτούς». Οἱ γκάφες διαφόρων αἰρετικῶν ομάδων, Παπικῶν, Προτεσταντῶν, Πεντηκοστιανῶν, τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» κ.ἄ. εἶναι ὄπλα, γιὰ νά τοὺς ἀντιμετωπίσουμε.

Ψευδοπροφητεῖες διαψεύσθησαν, ψευδοδιδασκαλίες ἀναιρέθησαν, γιατί ἦλθε περισσότερο φῶς.

ΨΑΡΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΘΟΛΑ ΝΕΡΑ Ἡ χρήση ἀπό τήν «Νέα Ἐποχή» ὄρων μέ ἄλλο νόημα

τοῦ Μοναχοῦ π. Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη
Δρ. Θεολογίας – Πτ. Φιλοσοφίας

(β' μέρος)

10. Σημαντικό εἶναι ὅτι καί ἡ Ν. Ἐ., ὁμιλεῖ γιά Χριστό μέ ἄλλη ὅμως ἔννοια. Ὁ Χριστός τῆς Ν. Ἐ., εἶναι ὁ ἀναμενόμενος μεσσίας-ἄβατάρ, πού θά ἐγκαινιάσει τήν Νέα Ὑδροχοϊκή Ἐποχή. Ὁ Χριστός τῆς Ἐκκλησίας δέν ἀπορρίπτεται ἀλλά σχετικοποιεῖται

καί σμικρύνεται. Ὁ Χριστός τῆς Ἐκκλησίας ἦταν -λένε- ὁ δάσκαλος τῆς προηγούμενης ἐποχῆς, τῆς ἐποχῆς τῶν Ἰχθύων, ἡ ὁποία ὅμως πέρασε. Θυμηθεῖτε τούς Beattles πού τραγουδοῦσαν στή δεκαετία τοῦ '60 ὅτι «Ὁ Χριστιανισμός θά ζαρῶσει, θά χαθεῖ. Ἐμεῖς

9. Πῶς ὠφελοῦμε ἐμεῖς τήν αἵρεση.

Ἡ ἀδιαφορία γιά τό πρόβλημα, τά λάθη, ἡ ἄγνοια, ἡ ἔλλειψη κατάλληλης τακτικῆς καί ποιμαντικῆς ὠφελοῦν τήν αἵρεση. Ὁ π. Ἀντώνιος μᾶς ἀναφέρει διάφορα περιστατικά λανθασμένου χειρισμοῦ.

Ἡ ἀντιμετώπιση, ἀπό μέρος τοῦ κληρικοῦ, θά μπορέσει νά ἐπιτευχθεῖ μόνο μέσα ἀπό τήν γνώση τοῦ ὅλου σκηνικοῦ. Ὅταν ἔρχεται σέ δύσκολη θέση καί χάνει τήν ψυχραιμία του, τό ὑποψήφιο θῦμα μεταστρέφεται σέ ἕναν ἐνεργό «Μάρτυρα τοῦ Ἰεχωβά» καί ὁ εὐαγγελιζόμενος-μάρτυς ἐδραϊώνεται πιό στέρεα στήν κακοδοξία καί τήν πλάνη.

Νεαρή μαθήτρια προκαλεῖται ἀπό θεολόγο - καθηγητή σέ συζήτηση ἐνώπιον τῶν συμμαθητῶν της. Ἡ συζήτηση ἀρχίζει ἀπό τόν ἐκπαιδευτικό γιά τούς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» μέ τήν χρήση φράσεων ὅπως: «σατανάδες», «σιωνιστές», «ξεπουλημένοι», γιά νά τεκμηριώσῃ τίς ἀπόψεις του μέ ἀνυπόστατα γεγονότα, ὅπως ὅτι οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» στίς αἰθουσες τῶν συναθροίσεων «πατᾶνε κάτω ἀπό τά χαλιά ἱερές εἰκόνες».

Φυσικά, ἡ μαθήτρια καλεῖ τόν καθηγητή καί ὅλη τήν τάξη σέ μία συνάθροιση τῆς «Σκοπιᾶς», γιά νά διαπιστώσουν ἐκεῖ «τό

πνεῦμα ἀγάπης τῶν ἀδελφῶν καί τήν ὁμόνοια μεταξύ τους καί πρὸς ὅλο τόν κόσμον», ἐνῶ ἐξακολουθεῖ νά ὑπερασπίζεται τήν ὀργάνωση, προπαγανδίζοντας τίς τρέχουσες διδασκαλίες της τήν ἐποχή ἐκείνη.

Καί ἡ ὑπόθεση καταλήγει πάντα σέ μία λογομαχία γοήτρου, μέ ἀλλεπάλληλες ἐπιθέσεις ἀπό ἀμφότερα τά μέρη ἐνώπιον ὅλης τῆς τάξης, ἐνῶ ἀπουσιάζει κάθε θετικός προβληματισμός ἀπό μέρος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ γιά τήν προστασία καί τήν γενικότερη ἐνημέρωση τῆς τάξης ἀπό τίς κακοδοξίες καί τίς πλάνες τῆς ἐταιρείας. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ μικρή μαθήτρια ἠρωοποιεῖται στά μάτια τῶν συμμαθητῶν της, καί ἡ ἴδια ἔχει τή συναίσθηση ὅτι «διώκεται» σάν πιστή ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ «γιά τήν ἀλήθεια», ὅπως ἔξυπνα κηρύττει στά ἔντυπα καί τίς συναθροίσεις της ἡ «Σκοπιᾶ».

Ἀπό τά παραπάνω πού ἐκθέσαμε ἐξάγεται τό συμπέρασμα, ὅτι οἱ αἰρέσεις χωρίς νά τό θέλουν καί νά τό ἐπιδιώκουν, ὀφελοῦν τήν Ἐκκλησία καί τούς πιστούς της. Ἔτσι γίνεται καί στούς διωγμούς, στίς θλίψεις, στούς πειρασμούς, ἀκόμα καί στίς πτώσεις. Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ τά «μεταποιεῖ» καί τά «μεταμορφώνει» πρὸς ὠφέλεια, «διότι μείζων ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ».

είμαστε πιά διάσημοι από τόν Ἰησοῦ Χριστό»(!) Δέν εἶναι Θεός καί Σωτήρας ὁ Χριστός ἀλλά ἓνας ἀπό τούς μεγάλους μύστες, δίπλα στόν Πυθαγόρα καί τόν ἱστορικό Βούδδα Σακκαμούνι. Κυρίως ὅμως –λέγει ἡ Ν. Ἐ.– Χριστός εἶναι ὁ καθένας ἀπό μᾶς. Χριστός εἶναι μία κατάσταση μέσα στόν ἄνθρωπο, ἡ «χριστική κατάσταση».

Ὅποτε καί αὐτοί παρουσιάζονται παραπλανητικά, ὅπου καί ὅποτε τούς συμφέρει, ὡς Χριστιανοί. Βλ. χαρακτηριστικά στόν κατάλογο τῶν Ὁμάδων τῶν ἀσυμβιβάστων μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη τό ὑπ' ἀρ. 218 μέ τίτλο «Κοινότητα Χριστιανῶν», τίτλο μέ τόν ὁποῖο παρουσιάζεται ἡ Ἀνθρωποσοφία τοῦ Rudolf Steiner! Μάλιστα ὑπάρχουν ὁμάδες, ὅπως ἡ «Ἀρμονική Ζωή» τοῦ Ρόμπερτ-Ἡλία Νατζέμου, ὅπου κάνουν γκάλλοπ μεταξύ τῶν ὁπαδῶν γιά νά δείξουν πόσο καλύτεροι χριστιανοί ἔγιναν ἀπό τότε πού ἐντάχθηκαν στήν Ὁμάδα αὐτή. Ἐδῶ βέβαια ἔχουμε ἓναν παραλογισμό. Γιατί πῶς εἶναι δυνατόν νά αὐτοχαρακτηρίζεται χριστιανός κάποιος πού πιστεύει στό κάρμα καί τή μετενσάρκωση καί δέχεται ἓναν νέο μεσσία, αὐτόν τῆς Νέας Ἐποχῆς, πού εἶναι –μᾶλλον ἦταν, γιατί πέθανε πέρυσι– ὁ Ἰνδός γκουρού Σάτυα Σάϊ Μπάμπα; Ὁ παραλογισμός ὅμως αὐτός ἔχει τήν παράλογη λογική του. Οἱ ὁπαδοί τοῦ νεοεποχίτη γκουρού πιστεύουν ὅτι ἔγιναν καλύτεροι χριστιανοί ἀπ' ὅ,τι πρίν καί ἀπ' ὅ,τι εἴμαστε ἐμεῖς, διότι δίνουν ἄλλο νόημα στόν Χριστό καί στόν Χριστιανισμό. Πιστεύουν ὅτι αὐτοί ὡς ἄνθρωποι τῆς Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου κατανοοῦν βαθύτερα καί καλύτερα ἀπό ἐμᾶς καί τόν δικό μας Χριστό, τόν Χριστό –κατ' αὐτούς– τῆς ἐποχῆς τῶν Ἰχθύων.

11. Ὅσο γιά τήν ἔννοια πού δίνει ὁ ἐσωτερισμός-ἀποκρυφισμός στή λέξη *Ἀντίχριστος* ἀκοῦστε αὐτά πού διαβάζουμε στό Λεξικό τοῦ Ἐσωτερισμοῦ (εὐρίσκεται στό διαδίκτυο)¹:

«Τό ἔργο ἐκείνου πού στή Δύση ὀνομάζεται “Χριστική Ἀρχή” εἶναι νά δομεῖ μορφές γιά τήν ἔκφραση τῆς ποιότητας καί τῆς ζωῆς. Εἶναι τό χαρακτηριστικό ἔργο τῆς δεύτερης ὄψης τῆς θειότητας. Τό ἔργο τοῦ Ἀντίχριστου εἶναι νά καταστρέφει μορφές κι αὐτό εἶναι οὐσιαστικά τό ἔργο τῆς πρώτης ἔκφρασης τῆς θειότητας. Ἀλλά τό ἔργο τοῦ καταστροφέα δέν² εἶναι τό ἔργο τῆς μαύρης μαγείας κι ὅταν ἡ ἀμαθής ἀνθρωπότητα θεωρεῖ ὅτι ὁ Ἀντίχριστος ἐργάζεται μέ τή μαύρη πλευρά, τό λάθος τῆς εἶναι μεγάλο. **Τό ἔργο του εἶναι τόσο εὐεργετικό ὅσο κι ἐκεῖνο τῆς δομητικῆς ὄψης** καί εἶναι ἀπλά ἡ ἔχθρα τοῦ ἀνθρώπου γιά τό θάνατο τῶν μορφῶν πού τόν κάνει νά θεωρεῖ τό ἔργο τοῦ καταστροφέα **σάν** “μαῦρο”, **σάν** ἀντίθετο τῆς θείας θέλησης καί **σάν** ἀνατρεπτικό τοῦ θείου προγράμματος». Τελικά Ἀντίχριστος μέ τήν ἀρνητική ἔννοια εἶναι γιά τήν Ν. Ἐ. ὁποῖος παρεμποδίζει τήν ἐπικράτηση τῆς Ν. Ἐ. Δηλαδή Ἀντίχριστος εἴμαστε ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί!

Μιά καί μιλοῦμε γιά σύγχυση, δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι κάποιοι ὁπαδοί τῆς Ν. Ἐ. διαβάζουν καί τή Φιλοκαλία! Δέν τήν κατανοοῦν ὅμως χριστιανικά ἀλλά τή διαστρεβλώνουν νεοεποχίτικα. Ἀκόμη καί γιά τήν ἐπί τοῦ Ὁρους ὀμιλία τοῦ Χριστοῦ μας ἔγραψε βιβλίο ἓνας ἰνδός γκουρού.

12. Ἔτσι λοιπόν ἡ σύγχυση καλά κρατεῖ. Θά πρέπει ἐπίσης νά γνωρίζουμε ὅτι τό **καλό** καί τό **κακό** εἶναι, κατά τήν Ν. Ἐ., οἱ δύο ὄψεις τοῦ ἰδίου νομίσματος. Τό ἓνα δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει, χωρίς τό ἄλλο. Ὁ ἀντιθετικός διπολισμός μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ ἀνήκει στήν «παλιά σκέψη» καί θά πρέπει νά ἐξοβελισθεῖ.

Σύμφωνα μέ τήν διαβόητη Σαηεντολογία καλό εἶναι ὅ,τι ἐξυπηρετεῖ τήν ὀργάνωση καί κακό ὅ,τι τήν βλάπτει. Συνακόλουθος εἶναι ὁ ὀρισμός τοῦ ἠθικοῦ καί τοῦ ἀνήθικο.

1. <http://esvterismos.pblogs.gr/tags/uncategorized.html>

2. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

13. Έχει ενδιαφέρον επίσης νά δοῦμε τί νόημα δίνουν στή λέξη **ἀγάπη**. Ἡ ἀγάπη, ἢ ὅποια τόσο πολύ συγκινεῖ στίς ἡμέρες μας ἀλλά καί σέ κάθε ἐποχή, δέν εἶναι αὐτό πού ξέρουμε. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ νοηματοδότηση τοῦ ὅρου ἀπό τόν Θιβητιανό Βουδδισμό.

Κατ' ἀρχήν πρέπει νά ποῦμε ὅτι ὁ Βουδδισμός χρησιμοποιεῖ περισσότερο τόν ὅρο ἔλεος παρά τόν ὅρο ἀγάπη. Ὅπως ἀποφαίνεται ὁ πρῶην «μέγας διδάσκαλος» τῆς μασονικῆς στοᾶς Εὐστάθιος Λιακόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐδῶ καί εἴκοσι περίπου χρόνια ἔγινε βουδδιστής Λάμα μέ τό ὄνομα Kunzang Tinley Dorje Tsal, «...ἡ εὐσπλαχνία [ἔλεος] σάν κύριο στοιχεῖο τοῦ Βουδδισμοῦ εἶναι ὑπέρτερο καί πρακτικότερο ἀπό τήν ἀγάπη»³.

Τό ἔλεος λοιπόν, κατά τόν βουδδισμό (ὅπως καί αὐτό πού λέμε χριστιανικά ἀγάπη), δέν εἶναι μιά ἠθική πράξη ἀλλά μέρος μιᾶς τεχνικῆς. Τῆς τεχνικῆς τῆς αὐτοεξέλιξης, πού ἀκολουθεῖ ὁποῖος βαδίζει τό «Μονοπάτι» τοῦ Βουδδισμοῦ. Ὅποτε, σέ τελική ἀνάλυση, ἡ ἄσκηση τοῦ ἐλέους, ὅπως καί τῆς ἀγάπης, ταυτίζεται μέ τήν ἄσκηση τοῦ διαλογισμοῦ.

Τό ὅτι δέν εἶναι ἠθική πράξη τό ἔλεος καί ἡ ἀγάπη ἀλλά μέρος τῆς τεχνικῆς τοῦ διαλογισμοῦ, φαίνεται καί ἀπό τόν ὀρισμό τους. Ἐλεος λοιπόν εἶναι «ἡ ἀπελευθέρωση ἀπό τήν ψευδαίσθηση ἑνός ξεχωριστοῦ ἐγώ», ἢ ἀπελευθέρωση ἀπό τήν ψευδαίσθηση τῆς δυαδικότητος, τῆς ἑτερότητος!

Ἡ περίπτωση πού ἀναφέραμε εἶναι, νομίζουμε, τυπική γιά νά πάρουμε μιά ἰδέα τοῦ πῶς μπορεῖ κάποιος νά ἐγκλωβισθεῖ ἐξάγοντας ἐσφαλμένα συμπεράσματα ἀπό τή χρήση μιᾶς λέξης, πού στόν ἴδιο εἶναι οἰκεία, ἀλλά σ' ἕνα ἄλλο θρησκευτικό ἢ πολιτισμικό περιβάλλον χρησιμοποιεῖται μέ τελείως διαφορετικό νόημα. Καί συγκεκριμένα: Στά βουδδιστικά κείμενα πού μεταφράζονται στά ἑλληνικά, ἀποδίδουν

μέ τόν ἑλληνικό ὄρο ἀγάπη τόν σανσκριτικό ὄρο Maitri (θιβητιανό Djampa), τόν ὁποῖο ὄρο στά ἀγγλικά ἀποδίδουν μέ τό Kindness (=καλωσύνη, εὐγένεια). Ὅποτε, ὁποῖος ἀγνοεῖ ὅσα προσπαθήσαμε νά ἀναλύσουμε ἀνωτέρω, διαβάζοντας καί ἀκούγοντας γιά ἀγάπη, νομίζει ὅτι ὁ ὄρος αὐτός στόν Βουδδισμό ἔχει τό νόημα πού ἔχει καί σέ μᾶς. Αὐτό ὅμως δέν ἰσχύει. Ἀπόδειξη εἶναι τό πῶς ἀξιολογεῖται στόν Ἰνδουισμό-Βουδδισμό μιά πράξη ἀγάπης καί φιλαλληλίας. Ἐάν γίνεται, λένε, μέ προσκόλληση (δηλ., θά λέγαμε ἀπλᾶ, μέ συναισθηματική συμμετοχή), τότε ἀξιολογεῖται ἀρνητικά, διότι αὐτός πού δρᾷ μέ προσκόλληση –εἴτε κάνει κάτι «καλό» (π.χ. μιά ἐλεημοσύνη) εἴτε κάνει κάτι «κακό» (π.χ. μιά ληστεία)– δέν βοηθεῖται νά βγεῖ ἀπό τόν κύκλο τῶν ἀτέλειωτων ἐπαναγεννήσεων (samsara), διότι συσσωρεῖ ἀρνητικό κάρμα!

14. Ἡ σύγχυση πολλές φορές δέν εἶναι συγγνωστό, ἄς τό ποῦμε ἔτσι, ἀμάρτημα ἢ ἀδίκημα –γιά νά ἐκφρασθοῦμε νομικά. Πολλές φορές εἶναι **σκόπιμη** ἐκ προθέσεως. Τότε μιλοῦμε ὄχι γιά σύγχυση ἀλλά γιά σκόπιμη παραπλάνηση, δηλαδή ἐν τέλει γιά μιά καθαρή **ἀνεπιτιμότητα**.

Πῶς ἀλλιῶς νά χαρακτηρίσει κανεῖς τόν ἰσχυρισμό νεοεποχίτων δασκάλων ὅτι καί ἡ Ἐκκλησία πίστευε στή **μετενσάρκωση** μέχρι τήν Ε' Οἰκουμενική Σύνοδο; Καί δέν μπαίνουν στόν κόπο νά ἀντικρούσουν τήν ἐξῆς κραυγαλέα ἀντίφαση, ὅτι δηλαδή ἡ πίστη στή μετενσάρκωση ἀνατρέπει τό θεμέλιο τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι ἡ πίστη στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ πρῶτα καί τή δική μας κατόπιν.

Πῶς νά χαρακτηρίσει κάποιος, ἂν ὄχι ὡς βαριάς μορφῆς ἀνεπιτιμότητα, τήν χρήση ἀπό ὀργανώσεις τῆς Ν. Ἐ., ὀνομάτων ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας στόν τίτλο τοῦ Συλλόγου τους; Χαρακτηριστικά εἶναι δύο παραδείγματα: α) Ἡ «Ἐνωση Ἐρευνητῶν Μεταφυσικῶν Φαινομένων μέ Μέντιουμ “Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος”» καί β) Ὁ «Σύλλογος

3. Pardma Sabhava, *Ἡ Θιβητιανή Βίβλος τῶν νεκρῶν*, μέ σχόλια Εὐστ. Λιακόπουλου, ἐκδ. Ἑσοπτρον, σσ. 264-265.

Προσκυνητῶν Ἀκτίστου Φωτός “Ἅγιος Πατάπιος”», πίσω ἀπό τόν ὁποῖο εὐρίσκεται ἡ ἀποκρυφιστική ὀργάνωση «Ὁμακόειον», ἰδιαίτερα δραστήρια σέ διοργάνωση μαθημάτων καί ἐκδηλώσεων καί μέ παραρτήματα σέ ἀρκετές πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δύο προαναφερθεῖσες ψευδεπίγραφες ὀργανώσεις καταχωρίζονται μέ ἀριθμούς 98 καί 354 ἀντίστοιχα στόν προαναφερθέντα κατάλογο τῶν Ὁμάδων πού εἶναι σύμφωνα μέ τήν Ζ' (1995) «Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Τερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας» ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη.

15. Θά ἀναφέρουμε μία ἀκόμη κραυγαλέα ἀνεπιτιμότητα, πού εἶναι ἡ χρήση τοῦ **σταυροῦ** ἀπό τή Σαηεντολογία.

Οἱ ἀνύποπτοι ἀποδέκτες τῆς προπαγάνδας, τῆς ὑπ' ἀριθμόν ἕνα σέ ἐπικινδυνότητα ὀργάνωσης παγκοσμίως, ἀγνοοῦν, φυσικά, ὅτι ὁ σταυρός τῆς Σαϊεντολογίας μέ τήν ὀριζόντια καί κάθετη κεραία καί μέ τίς ἀκτίνες πού ἐκπέμπει ὁ σταυρός (συνολικά, καθῶς τέμνονται, ὀκτώ κομμάτια) δέν ἔχει καμμία ἀπολύτως σχέση μέ τόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ ἀλλά εἶναι μία γραφική παράσταση, ἡ ὁποία συμβολίζει τά «ὀκτώ δυναμικά», πού πρέπει νά περάσει κάποιος γιά νά φθάσει στήν κατάσταση τοῦ καθαροῦ (Clear), στήν κατάσταση τοῦ «ἐνεργοῦ Ἰήταν» (Operating Tretan).

Ὁ κατάλογος αὐτός ὄρων, πού χρησιμοποιοῦνται μέ ἄλλη ἔννοια ἀπό τήν τρέχουσα, πού καταλαβαίνει ὁ μέσος πεπαιδευμένος πολίτης τῆς ἑλληνικῆς ἀλλά καί τῶν εὐρωπαϊκῶν κοινωνιῶν γενικότερα, θά μπορούσε νά ἐπεκταθεῖ καί ἄλλο. Θά μπορούσαμε, παραδείγματος χάριν, νά δοῦμε πῶς νοσηματοδοτοῦν νεοεποχίτικες ὀργανώσεις (σέκτες) – ἄν καί πολλές φορές ἡ νοσηματοδότηση διαφέρει ἀπό ὁμάδα σέ ὁμάδα – λέξεις ὅπως ἐλευθερία, κοινωνία, ὑπακοή κ. ἄ. Ἀναφέρω μόνον ἕνα χαρακτηριστικό παράδειγμα νοσηματικῆς ἀντι-

στροφῆς. «Ἡ παλαιά σκέψη ἔλεγε “ἄθεος εἶναι αὐτός πού δέν πιστεύει στόν Θεό”. Ἡ νέα σκέψη λέγει “ἄθεος εἶναι αὐτός πού δέν πιστεύει στόν ἑαυτό του”» (αὐτός δηλ. πού δέν πιστεύει στόν θεϊκό ἑαυτό του, δηλ. δέν πιστεύει ὅτι εἶναι Θεός).

Ὑπάρχουν ὅμως καί λέξεις τίς ὁποῖες ἡ Ν. Ἐ., δέν ἀντιστρέφει. Ἀπλῶς τίς ἀπαξιώνει, διότι ἀνήκουν, ὅπως λέγει στήν «παλαιά σκέψη». Τέτοιες εἶναι π.χ. οἱ λέξεις μετάνοια, ἀποστροφή τῆς ἁμαρτίας κ.ο.κ.

Στόχος τῆς Ν. Ἐ. – ὅπως μᾶς ἐτόνιζε ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἰρέσεων ἀπό τό 1976 μέχρι τήν κοίμησή του, τό 1996, καί ὁ πιό εἰδικός στά θέματα τῶν συγχρόνων αἰρέσεων στόν εὐρύτερο Ὁρθόδοξο χῶρο, μέ πληθώρα βιβλίων πού συνέγραψε καί μέ τεράστιο ἔργο βοήθειας σέ θύματα αἰρέσεων – στόχος τῆς Ν. Ἐ. δέν εἶναι νά ἀδειάσουν οἱ Ἐκκλησίες ἀλλά νά γεμίσουν μέ ἀνθρώπους πού θά ἔχουν ἀλλοιωμένο φρόνημα. Στόχος εἶναι ἡ ἀλλοίωση τοῦ φρονήματος καί ἡ καλλιέργεια τοῦ συγκρητισμοῦ. Τό χτύπημα κάθε διεκδίκησης Ἀλήθειας καί ἀποκλειστικότητος. Μόνον πού αὐτή ἡ νεοεποχίτικη ἀξίωση ἀναγορεύεται σέ ἀπόλυτη Ἀλήθεια καί γίνεται μὴ ἀνεκτικὴ ἀπέναντι στοῦ διανοητικοῦ. Γίνεται δηλαδή αὐτό ἀκριβῶς πού κατηγορεῖ ὅτι εἶναι ὅσοι τῆς ἀσκοῦν κριτική!

Ποιά εἶναι τώρα τά δικά μας ὄπλα ἀπέναντι στό χταπόδι τῆς Ν. Ἐ.; Ἐδῶ θά καταγράψουμε ἀπλῶς τηλεγραφικά μερικές σκέψεις.

Τά ὄπλα μας, λοιπόν, εἶναι τά πραγματικά ὄπλα τοῦ φωτός, δηλαδή ἡ παντοδύναμη Ἀλήθεια, δηλαδή σέ τελικὴ ἀνάλυση ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, διότι ὁ Χριστός εἶναι ἡ Ἀλήθεια μέ Α κεφαλαῖο.

Ἐργαλεῖα μας σ' αὐτόν τόν ἀγῶνα εἶναι ἡ ὀριοθέτηση τῆς πίστεως, ἡ ὁποία θά γίνει μέ τή σωστή κατήχηση καί ἡ ἐμβάθυνση στήν πίστη μας διά τῆς βιώσεώς της.

ΝΤΙΣΚΟΡΝΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

τῆς κ. Ελένης Ανδρουλάκη

(β' μέρος)

Διαβάζουμε στην Principia Discordia: «-Εἶναι ἡ Ἔρις πραγματική; -Mal-2: Τά πάντα εἶναι πραγματικά. -Ἀκόμα καί τά ψεύτικα πράγματα; -Mal-2: Ἀκόμα καί τά ψεύτικα πράγματα εἶναι πραγματικά. -Πῶς γίνεται αὐτό; -Mal-2: Δέν ξέρω φίλε μου, δέν τό ἔκανα ἐγώ...»¹. Αὐτό πού διαφοροποιεῖ τό Ἱερό Κείμενο τοῦ Ντισκορντιανισμοῦ «ἀπό τήν Βίβλο, τό Κοράνι καί ὁποιοδήποτε ἄλλο ἱερό θρησκευτικό κείμενο εἶναι, ὅπως ἴσως καταλάβετε, τό χιοῦμορ. Ἡ ἰκανότητα νά ἀστειεύεται μέ τά πάντα, ἀκόμα καί μέ τόν ἴδιο του τόν ἑαυτό. Ἡ ὑπερβολική προσήλωση στήν σοβαρότητα κρύβει φόβο [καί] ὁ φόβος ὀδηγεῖ στό Δόγμα... οἱ Ντισκορντιανοί δέν ἔχουμε, οὔτε θά μπορούσαμε νά ἔχουμε Δόγμα. Στή θέση τοῦ Δόγματος, πού εἶναι ἀπόλυτες πεποιθήσεις, ἔχουμε τό Κάτμα, πού εἶναι σχετικές μεταπεποιθήσεις. Τό κεντρικό Κάτμα τοῦ Ντισκορντιανισμοῦ λέει: “Ὅλες οἱ ὑποθέσεις εἶναι ἀληθεῖς κατά μιά ἔννοια, ψευδεῖς κατά μιά ἔννοια, ἀνούσιες κατά μιά ἔννοια, ἀληθεῖς καί ψευδεῖς κατά μιά ἔννοια, ἀληθεῖς καί ἀνούσιες κατά μιά ἔννοια, ψευδεῖς καί ἀνούσιες κατά μιά ἔννοια καί ἀληθεῖς καί ἀνούσιες κατά μιά ἔννοια”»². Τό σύνολο τῶν ἱερῶν νόμων τοῦ Ντισκορντιανισμοῦ ὀνομάζεται Pentabarf³, ὡς παρωδία τῆς «Πεντατεύχου», καί περιλαμβάνει τίς 5 ἐντολές: «Δέν ὑπάρχει καμία ἄλλη θεά ἀπό τή θεά καί αὐτή ἡ θεά εἶναι ἡ θεά σου. Δέν ὑπάρχει κανένα Κί-

νημα τῆς Ἐριδας, παρά μόνον τό Κίνημα τῆς Ἐριδας καί αὐτό εἶναι τό Κίνημα τῆς Ἐριδας. Καί τό σῶμα κάθε Χρυσοῦ Μήλου εἶναι ἡ ἀγαπημένη οἰκία ἑνός Χρυσοῦ Σκουληκιοῦ.

Ὁ Ντισκορντιανός πρέπει πάντοτε νά χρησιμοποιεῖ τό ἐπίσημο Ντισκορντιανό Σύστημα Ἀρίθμησης.

Ὁ Ντισκορντιανός πρέπει στή διάρκεια τῆς ἀρχικῆς του φώτισης νά ἐκτελεῖ κάθε Παρασκευή τήν τελετουργία τοῦ φαγώματος ἑνός χότ ντόγκ. Αὐτή ἡ τελετή ἀφοσίωσης θά γίνεται μέ χαρά γιά νά ἐπιδειχθεῖ ἡ ἀντίθεση τοῦ πιστοῦ στίς δημοφιλεῖς εἰδωλολατρεῖες τῶν ἡμερῶν μας: τοῦ Καθολικισμοῦ (ὄχι κρέας τήν Παρασκευή), τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ (ὄχι χοιρινό κρέας), τῶν Ἰνδουιστῶν (ὄχι βοδινό κρέας), τῶν Βουδιστῶν (κανένα κρέας ζῶου) καί τῶν Ντισκορντιανῶν (ὄχι χότ ντόγκς).

Ὁ Ντισκορντιανός δέν θά τρώει χότ ντόγκς, γιατί αὐτή ἦταν ἡ παρηγοριά τῆς θεᾶς μας ὅταν ἦλθε ἀντιμέτωπη μέ τήν “Ἀρχική Προσβολή”.

Ἀπαγορεύεται σ’ ἕναν ντισκορντιανό νά πιστεύει ὅ,τι διαβάζει»⁴.

Ἡ τρίτη ἐντολή ἀποτελεῖ σαφῆ παρωδία τῆς θρησκευτικῆς πρακτικῆς τῆς νηστείας, ἀκόμα καί τῆς Ντισκορντιανῆς νηστείας, καί ἀναιρεῖ τήν τέταρτη ἐντολή, ἐνῶ ἡ πέμπτη ἐντολή ἀναιρεῖ ὅλες τίς ἄλλες. Αὐτά ἀποτελοῦν παράδειγμα τῆς ὅλης παραδοξότητας καί αὐτοαναίρεσης πού κυριαρχεῖ στόν Ντισκορντιανισμό. Αφοῦ μάλιστα δηλώνεται ξεκάθαρα στήν Principia Discordia: «δέν ὑπάρχουν κανόνες που-

1. Principia Discordia online, 5^η ἔκδοση.

2. <http://discordiagr.blogspot.com/p/blog-page.html>

3. ἡ λέξη ἀποτελεῖ συγκεκριασμὸ τῶν λέξεων «πέντε» καί «ἐμετός».

4. Principia Discordia online, 5^η ἔκδοση.

θενά» και «τά πάντα ἐπιτρέπονται!». Νά τονιστεί ὅτι τίποτα δέν εἶναι ἀπόλυτο στόν Ντισκορντιανισμό και οἱ ὀπαδοί του μπορεῖ νά ἀνήκουν σέ διάφορες κατηγορίες (ὅπως ὀρθόδοξοι, σουρρεαλιστές, ντισκορντιανοί τοῦ μίσους, τῆς συνωμοσίας κ. ἄ.) ἀνάλογα μέ τό πῶς ἐφαρμόζουν τόν Ντισκορντιανισμό. Πάντως ὁ στόχος εἶναι νά βροῦν τό ζέν στό παράλογο και τή θεότητα στό ἀπροσδόκητο, ὅτι και ἄν σημαίνει αὐτό γιά τόν καθένα. «Ἡ ἐνότητα τῶν πάντων στό χάος» πού πρεσβεύουν παραπέμπει βέβαια σέ ἀνατολικοθρησκευτικές δοξασίες, κάτι πού δέν ἐκπλήσσει, ἀφοῦ ὁ ἕνας ἰδρυτής τῆς θρησκείας, ὁ Kerry Thornley, ἦταν βαθιά χωμένος στό Βουδισμό.

Τό χιούμορ πού κατέχει κεντρική θέση στόν Ντισκορντιανισμό, ὅσο και σέ ἄλλες νέες θρησκεῖες, φαίνεται ὅτι ἐξυπηρετεῖ συγκεκριμένους στόχους: τή λατρεία τῆς θεότητας και τήν ὑπονόμευση τοῦ Χριστιανισμοῦ ἢ τῆς παραδοσιακῆς θρησκείας, ὅπως ἐπίσης και τήν ὑπονόμευση τῆς μαζικῆς κουλτούρας. Ἡ Ἔρις, ἐκτός ἀπό θεά τῆς σύγχυσης και τοῦ χάους, εἶναι ἐπίσης και «**Θεά τοῦ γέλιου**. Και τό γέλιο εἶναι τό κεντρικό θέμα τοῦ Ντισκορντιανισμοῦ... Τό γέλιο εἶναι τό πιό σημαντικό συστατικό τῶν Ντισκορντιανῶν πρακτικῶν. Ἀπό κάποιους θεωρεῖται και ὁ κύριος τρόπος λατρείας τῆς ἴδιας τῆς Ἐριδας»⁵. Εἰδικοί μελετητές, μάλιστα, ἐπισημαίνουν ὅτι τό γέλιο στήν ἐκστατική λατρεία τοῦ Διονύσου εἶχε μιά παρόμοια «χαοτική διάσταση»⁶: ἐπίσης ὅτι «τό σύγχρονο θρησκευτικό γέλιο» στοχεύει και στήν ἀπελευθέρωση, «ἀλλά τά ἀποτελέσματά του δέν εἶναι ἀναγκαστικά λυτρωτικά»⁷. Ὁ Ντισκορντιανισμός προβάλλεται ὡς «θρησκεία τῆς ἀπελευθέρωσης» και ἔχει χαρακτηριστεῖ ὡς «ὁ παράδεισος τοῦ ἀναρχικοῦ»⁸. Ἡ Ἔρις «εἶναι

ἐδῶ και γιά νά μᾶς πει ὅτι, ἀντίθετα μέ τά θρησκευτικά, πνευματικά και θεολογικά δόγματα τῶν περασμένων αἰώνων, εἴμαστε ὅλοι ἐλεύθεροι. Τό ἀνθρώπινο γένος δέν εἶναι... ἀμαρτωλό»⁹.

Τό θρησκευτικό σύστημα πού δημιούργησαν ὁ Thornley και ὁ Hill στηρίζεται στήν ἄρση ὅλων τῶν περιορισμῶν, στή διάψευση ὅλων τῶν προσδοκιῶν και στό ἀναποδογύρισμα ὅλων τῶν κανόνων. Ἡ ἀνατρεπτική αὐτή στάση πού χαρακτηρίζει τόν Ντισκορντιανισμό στοχεύει «στήν ἀπελευθέρωση, τή φώτιση, τό σατόρι»¹⁰. Ἐξάλλου, ὁ ἴδιος ὁ Thornley εἶχε χαρακτηρίσει τόν Ντισκορντιανισμό «Ἀμερικανική μορφή Βουδισμοῦ Ζέν» και τήν πολιτική του φιλοσοφία «Ζεναρχία» ἢ «ἀναρχία τοῦ Ζέν». Πρόκειται γιά μιά θεωρία ἐμπνευσμένη ἀπό τό Βουδισμό Ζέν και διάφορες Ταοϊστικές φιλοσοφίες σέ συνδυασμό μέ κάποιες δυτικές ἰδέες περί ἀναρχίας. Σύμφωνα μέ αὐτή τή ντισκορντιανή θεωρία, ἡ καθολική φώτιση -δηλαδή ἡ φώτιση τῶν πάντων- εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν κατάργηση τοῦ κράτους. Μόλις ἐπέλθει ἡ φώτιση, τό κράτος ἀναπόφευκτα θά ἐξαφανιστεῖ και μέ τά λόγια τοῦ Thornley «ἡ ἀναρχία τοῦ ζέν εἶναι ἡ κοινωνική κατάσταση πού ἀναδύεται ἀπό τό διαλογισμό».

Μέσα ἀπό τήν παρωδία, τίς παραδοξότητες, τά χυδαῖα ἀστεῖα και τήν ἀναγωγή τῆς ἀνοησίας σέ ἀξία, ὁ Ντισκορντιανισμός οὐσιαστικά ἀσκεῖ πολεμική **κατά τοῦ Χριστιανισμοῦ** και τῶν δογμάτων του. Οἱ ἴδιοι ἐξηγοῦν «γιατί κάνουν πλάκα»: «οἱ πλάκες εἶναι συμβολικές πράξεις και ὄχι μόνο. Εἶναι συμβολικά ὄπλα πού ἰδανικά στοχεύουν στή συντριβή τῶν ἐχθρῶν πού κυβερνοῦν μέ τή σειρά τους χρησιμοποιώντας σύμβο-

5. <http://webpace.webring.com/people/ug/goldenmonkey/Eris.html>

6. *Invented Religions*, ἐνθ. ἀνωτέρω, σελ. 49.

7. αὐτόθι.

8. Margot Adler, *Drawing Down the Moon: Witches,*

Druids, Goddess-Worshippers, and Other Pagans in America Today, Boston, 1986, 2nd edition, σελ. 332.

9. <http://webpace.webring.com/people/ug/goldenmonkey/Eris.html>

10. *Invented Religions*, ἐνθ. ἀνωτέρω, σελ. 49. Σατόρι εἶναι ὁ ἰαπωνικός βουδιστικός ὅρος γιά τή φώτιση.

λα. ... Μιά καλή πλάκα θά ταπεινώσει τό στόχο»¹¹. Κάποια δόγματα τοῦ Ντισκορντιανισμοῦ στρέφονται συγκεκριμένα καί ἐναντίον τοῦ Καθολικισμοῦ, γι' αὐτό καί ὁ Ντισκορντιανισμός ἔχει χαρακτηριστεῖ ἀπό ξένους συγγραφεῖς τοῦ ἀποκρουφισμοῦ «ἀντεστραμμένος Καθολικισμός μέ μεγάλη δόση Παγανισμοῦ». Στήν Principia Discordia διαβάζουμε ὅτι «κάθε ἄνδρας, γυναίκα καί παιδί σέ αὐτή τή γῆ εἶναι ἕνας Πάπας» μέ ὅλα τά δικαιώματα πού αὐτό συνεπάγεται καί γίνεται Πάπας μέ τήν κατοχή μιᾶς κάρτας πού ἀναπαράγεται καί διανέμεται ἐλεύθερα σέ ὅποιονδήποτε. Ὁ ὑπεύθυνος κάθε ντισκορντιανῆς ομάδας ὀνομάζεται «Ἐπίσκοπος», ἐνῶ ἡ θεά ἔχει πέντε «Ἀποστόλους» καί ἕναν Ἅγιο πού μεταφέρει τά μηνύματά της, τόν «Ἅγιο Gulik», ὁ ὁποῖος εἶναι μιᾶ κατσαρίδα¹². Μιά πολύ δραστήρια Ντισκορντιανή ομάδα πού ὀνομάζεται ἡ «Ἐκκλησία τῶν Μή Νεκρῶν Ἀγίων»¹³ κηρύσσει: «ποιός δέν εἶναι Ἅγιος; Οἱ νεκροί φυσικά», «ὄλοι εἴμαστε Θεϊκοί... Ἡ ἔννοια τοῦ ξεχωριστοῦ εἶναι μιᾶ ἀνταπάτη-εἴμαστε ὄλοι συνδεδεμένοι. Πιστεύουμε σέ μιᾶ "ὑπερψυχή", τμήμα τῆς ὁποίας εἴμαστε ὄλοι... Μήπως εἶσαι καί ἐσύ Ἅγιος;... Στείλε μας ἠλεκτρονικό μήνυμα... Ἡ Ἐκκλησία τῶν Μή Νεκρῶν Ἀγίων ἔχει ἀνακηρύξει πολλούς ἀγίους»¹⁴. Ἐπιπλέον, στά ἱερά κείμενα τοῦ Ντισκορντιανισμοῦ διαβάσαμε: «Ὁ Παράδεισος εἶναι κάτω. Ἡ Κόλαση εἶναι ἐπάνω». «Ὁ Ἰησοῦς δέν ἦταν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἀλλά -ὅπως ἐπαναλαμβάνει στή Βίβλο- ἦταν ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου καί εἶχε ἀποστολή νά μᾶς προειδοποιήσει ἐναντίον τοῦ Θεοῦ»¹⁵. «Κάνε ὅ,τι θέλεις. Αὐτό θά εἶναι ὁλος ὁ νόμος»¹⁶. Τό τελευταῖο ἀποτελεῖ δόγμα τοῦ σατανισμοῦ. Ἐπίσης, δέν λείπουν ἀπό τά κείμενά τους πορνογραφικές

περιγραφές καί αἰσχρές βλασφημίες γιά τό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου¹⁷, καθώς καί ἀπροκάλυπτες παραινέσεις γιά τή χρήση ναρκωτικῶν¹⁸. Μάλιστα, στό ἐξωτερικό οἱ Ντισκορντιανοί καί οἱ ὀπαδοί τῆς «Ἐκκλησίας Subgenius»¹⁹, ἡ ὁποία θεωρεῖται παρακλάδι τοῦ Ντισκορντιανισμοῦ, διοργανώνουν τά γνωστά ὡς "devivals" (συγκεντρώσεις θρησκευτικῆς ἀντί-ἀφύπνισης). Αὐτά ὀνομάστηκαν ἔτσι σέ ἀντιπαράθεση πρὸς τά Χριστιανικά "revivals" καί πράγματι στίς συγκεντρώσεις αὐτές, πού περιλαμβάνουν χορό, τραγούδια καί κήρυγμα, γίνονται διάφορα περίεργα δρώμενα. Τέλος, ὑπάρχει εἰδικό τελετουργικό Ντισκορντιανοῦ βαπτίσματος καί γιά νά γίνει τό βάπτισμα, τό νέο μέλος πρέπει νά παρουσιαστεῖ ἐντελῶς γυμνό ἐνώπιον τοῦ ἱερέα καί 4 ἀδελφῶν ἢ διακόνων.

Τό ἀποκρουφιστικό ὑπόβαθρο τοῦ Ντισκορντιανισμοῦ ἀποδεικνύεται καί ἀπό τοὺς ποικίλους διαλογισμούς, ἐπικλήσεις καί μαγικά τελετουργικά πού χρησιμοποιοῦνται, κάποια ἀπό τά ὁποῖα, μάλιστα, κάνουν καί χρήση γέλιου. Ἐπίσης, στίς ἱστοσελίδες τους παροτρύνουν τά μέλη τους νά ἀκολουθοῦν τίς συμβουλές τοῦ Ἴ-Τσίνγκ²⁰ καθώς καί εἰδικῶν ντισκορντιανῶν καρτῶν Ταρώ²¹. Τά ἀποκρουφιστικά τελετουργικά τους παρουσιάζονται στά παγανιστικά συνέδρια καί φεστιβάλ ὅπου μετέχουν, ὅπως καί στό ἐτήσιο ντισκορντιανό συνέδριο πού λαμβάνει χώρα τά τελευταῖα χρόνια. Ἐπιπλέον, «ἕνα μέρος τοῦ Ντισκορντιανισμοῦ προέρχεται ἀπό τό ἔργο τοῦ [σατανιστῆ] Ἄλιστερ Κρόουλι» σύμφωνα μέ τίς δηλώσεις τῆς ἀρχηγοῦ μεγάλης Ντισκορντιανισμοῦ.

11. www.discordian.com

12. Principia Discordia online, 5^η ἔκδοση.

13. «the Church of No Dead Saints».

14. www.discordian.com/about.html

15. Principia Discordia online, 5^η ἔκδοση.

16. The Illuminatus! Trilogia online.

17. ἐνθ. ἀνωτέρω.

18. ἐνθ. ἀνωτέρω, www.poe.org/living/GetPage.aspx?ID=87, καί

<http://discordiagr.blogspot.com/2011/03/prometheus-rising-3.html>

19. «Church of the Subgenius» («Ἐκκλησία τῆς Ὑπό-Εὐφυσίας»).

20. κινεζικό σύστημα μαντείας.

21. <http://discordia.org.uk/tarot.html>

νης «Εκκλησίας»²². Αυτό, σέ συνδυασμό με τό γεγονός ότι ό Ντισκορντιανισμός προτείνεται καί από κάποιες σατανιστικές ιστοσελίδες, σημαίνει ότι θά μπορούσε νά λειτουργήσει ως πρώτο βήμα πριν τό σατανισμό ή ότι ή ένσωμάτωση στοιχείων από τό σατανισμό άποτελεϊ πραγματικότητα.

Οί Ντισκορντιανοί ένθαρρύνονται νά διαβάσουν βιβλία μαγείας, τό ιερό βιβλίό Subgenius καί τό δεύτερο βασικό κείμενό τους μετά τήν Principia Discordia, τό Illuminatus²³, ένα ντισκορντιανό μυθιστόρημα ψυχεδελικής φαντασίας, γεμάτο μαγεία, σέξ, ναρκωτικά, έπιστημονική φαντασία καί θεωρίες συνωμοσίας. Τό κείμενο αυτό «έφερε πολλές χιλιάδες άναγνώστες στόν Ντισκορντιανισμό· όπως καί τό [έμπνευσμένο από αυτό τό κείμενο] καρτοπαιχνίδι *Illuminati [Ιλλουμινάτι] τών Steve Jackson Games* (πού δημοσίευσαν καί τήν Principia Discordia)... μετέδωσε τό μήνυμα σέ νέο κοινό».²⁴ Νά τονιστεί ότι τό παιχνίδι αυτό τό διέδωσαν, έν άγνοία τους φυσικά, Χριστιανοί, άκόμα καί Ορθόδοξοι Χριστιανοί στην Ελλάδα.

Κάποιοι μελετητές χαρακτηρίζουν τόν Ντισκορντιανισμό, όπως καί τήν «Εκκλησία Subgenius», «σέκτες» («cults»)²⁵. Θά μπορούσαμε νά δεχθούμε ότι πρόκειται για άντιπροσωπευτικό παράδειγμα νέου, συγκρητιστικού θρησκευτικού κινήματος πού έξαπλώθηκε ταχύτατα μέσω Διαδικτύου. Όταν οί ιστοσελίδες για τόν Καθολικισμό ήταν 94, οί άντίστοιχες για τόν Ντισκορντιανισμό έφταναν τίς 61²⁶. Οί νέες, έναλλακτικές θρησκευτές, είτε έμπιπτουν στην κατηγορία τής σέκτας, είτε όχι, δημιουργήθηκαν τά τελευταία 100 περίπου

χρόνια καί φαίνεται ότι πληθαίνουν συνεχώς. Ένδεικτικά αναφέρουμε λίγα στοιχεία για κάποιες άκόμα.

«Εκκλησία Subgenius»

Η «Εκκλησία Subgenius» («Εκκλησία τής Υπό-Ευφύιας») είναι άλλη μιά μεταμοντέρνα θρησκεία πού άποτελεϊ παρωδία θρησκείας καί έχει χαρακτηριστεί παρακλάδι του Ντισκορντιανισμού. Η «Εκκλησία Subgenius» έγινε γνωστή τό 1979 με τήν κυκλοφορία του πρώτου της φυλλαδίου, με τίτλο «Ο κόσμος τελειώνει αύριο καί μπορεί νά πεθάνεις!». Όστόσο, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς τής «Εκκλησίας», ή ίδρυσή της έγινε τό 1953, από τόν F. J. R. "Bob" Dobbs, ένα μυθικό πρόσωπο πού κατέχει τή θέση προφήτη/θεότητας στην ομάδα. Στο ιερό βιβλίό τους περιγράφεται ή φιλοσοφία τους: «Η Εκκλησία Subgenius είναι ένα τάγμα Χλευαστών καί Βλάσφημων, οί όποιοι είναι άφιερωμένοι στην πλήρη χαλαρότητα»²⁷. Έπίκεντρο τής θρησκείας είναι ή **έπιδίωξη τής χαλαρότητας καί ή λατρεία του "Bob"**. Ο "Bob" απεικονίζεται ως καρτούν ενός χαμογελαστού άνδρα πού καπνίζει πίπα καί θεωρείται ό μεγαλύτερος έμπορος όλων των εποχών πού λατρεύει τά χρήματα, επικοινωνεί με έξωγήνους καί έχει τήν ικανότητα νά πεθαίνει καί νά ανασταίνεται πολλές φορές. Σύμφωνα με τή διδασκαλία τους, ό μεγάλος αυτός δάσκαλος-πωλητής φωτίστηκε από έναν έξωγήνιο, τόν Ίεχωβά 1, ενώ εργαζόταν σέ μιά συσκευή τηλεόρασης δικού του σχεδιασμού. Ο Ίεχωβάς 1 κατέβηκε καί άρπαξε τόν Μπομπ στό διάστημα καί του έδωσε τή φώτιση, του έδειξε ότι αυτός ήταν ό άληθινός προφήτης τής «Εκκλησίας Subgenius» καί ότι θά έπρεπε νά δημιουργήσει μιά εκκλησία στό όνομά του καί νά φέρει τήν πλήρη χαλαρότητα.

27. The Book of the Subgenius, Subgenius Foundation, Νέα Υόρκη, 1987, σελ. 5.

22. www.youtube.com/watch?v=boc-u4ngCtw

23. The Illuminatus! Trilogy.

24. Invented Religions, ένθ. άνωτέρω, σελ. 44.

25. Όπως ό Richard Smith, (<http://www.chaosmatrix.org/library/chaos/texts/neophile.html>), οί έρευνήτες του Πανεπιστημίου Virginia (<http://www.hs.vcu.edu/wrs/profiles/Discordianism.htm>) καί άλλοι.

26. στοιχεία 1996, αυτόθι.

Στό ιερό βιβλίο τους διαβάζουμε: «Ποιός σᾶς δίνει πίσω τή χαλαρότητά σας; Ο "Bob"»²⁸. «Ο Dobbs είναι ένας από εκείνους τούς σπάνιους μύστες πού ἔρχονται στή Γῆ κάθε μερικούς αἰῶνες, ἐκείνους τούς Ἀναληφθέντες Δασκάλους πού "βλέπουν" πολύ βαθύτερα... Ὡς μέντιουμ, ὁ "Bob" εἶναι ἀπαράμιλλος, ἰκανός νά "ἐκτοξεύει" τά μηνύματα πού κατευθύνονται στό κεφάλι του ἀπό... πνεύματα, δαίμονες, ἀγαπημένους πεθαμένους... Ὁ "Bob" εἶναι ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΣΕΞ... Ὁ "Bob" δέν ἐπιλέγει νά πορνεύει. Ὁ "Bob", ὡς ἐργαλεῖο τοῦ [θεοῦ] BOTAN²⁹, πρέπει νά πορνεύει. Καί ὄχι μόνο μέ γυναῖκες. Ὅχι μόνο μέ ἄνδρες. Καί μέ ΖΩΑ»³⁰. Αὐτός εἶναι ὁ «θεός» πού λατρεύουν. Στά κηρύγματά τους μάλιστα ἐπαναλαμβάνουν: «ὁ "Bob" σώζει! Ὁ "Bob" σώζει! Εἶναι ὁ σωτήρας μας!» Κατά τ' ἄλλα ἰσχυρίζονται ὅτι «ἀκόμα καί οἱ Χριστιανοί μποροῦν νά γίνουν Subgenius»³¹. Κι ἄς βεβηλώνουν ἱερά πρόσωπα καί σύμβολα κι ἄς δηλώνουν ὅτι κάνουν συγκεντρώσεις ἀντί-ἀφύπνισης (devivals), «γιά νά καταστρέψουν τό ἔργο τῆς χριστιανικῆς ἀφύπνισης».

Μιά ἀπό τίς ἱερές μέρες τῶν Subgenius εἶναι καί ἡ 5ῃ Ἰουλίου πού εἶναι γνωστή ὡς X-day (ἡμέρα X). Κάθε χρόνο προβλέπουν ὅτι τό τέλος τοῦ κόσμου θά ἔλθει στίς 5 Ἰουλίου καί προειδοποιοῦν ὅτι θά γλιτώσουν μόνο οἱ Subgenius, οἱ ὅποιοι θά διασωθοῦν ἀπό ἰπτάμενους δίσκους μέ ὀδηγούς ἐξωγήινες θεές τοῦ σέξ. Κάθε χρόνο τίς παραμονές τῆς «συντελείας τοῦ κόσμου» διοργανώνουν ἑορταστικές ἐκδηλώσεις πού περιλαμβάνουν ρόκ συναυλίες, «σεμινάρια σέξ», πορνογραφικά δρώμενα, αὐτό-ἀκρωτηριασμούς, βέβηλα καί βλάσφημα τελετουργικά, τελετουργικά «βαπτίσματος», ὅπου «ἐξαλείφονται οἱ ἁμαρτίες τους καί ἀποκτοῦν νέες» κ. ἄ. Γιά

28. ἐνθ. ἀνωτέρω, σελ. 21.

29. Ὁ Βόταν, γνωστός καί ὡς Ὀντιν ἢ Βόντεν, εἶναι θεός τῆς σκανδιναβικῆς μυθολογίας, θεωρεῖται ὅτι εἶχε πολλές ἐρωμένες καί συνδέεται μέ τή σεξουαλικότητα.

30. The Book of the Subgenius, ἐνθ. ἀνωτέρω, σελ. 23.

31. ἐνθ. ἀνωτέρω, σελ. 18.

νά καλύψουν τή διάψευση τῆς προφητείας τους περί συντελείας τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία ἀρχικά εἶχε ἀνακοινωθεῖ γιά τήν 5ῃ Ἰουλίου 1998, χρησιμοποιοῦν διάφορες δικαιολογίες ὅπως ὅτι τό τέλος τοῦ κόσμου ἤλθε, ἀλλά σέ ἀλληγορικό ἐπίπεδο, ἢ ὅτι ἔλαβε χώρα σέ ἄλλο πλανήτη ἢ ὅτι οἱ Γραφές τους διαβάστηκαν κατά λάθος ἀνάποδα καί ὁ κόσμος θά τελειώσει τό 8661 κλπ.

Ἡ βασική προϋπόθεση γιά νά γίνει κανείς Subgenius εἶναι νά πληρώσει 35 δολάρια στήν «Ἐκκλησία Subgenius». Ἐτσι διασφαλίζει τήν «αἰώνια σωτηρία του». Τά μέλη προτρέπονται νά παρατήσουν τή δουλειά τους καί νά χαλαρώσουν, νά συμβάλουν στήν κατάρρευση τοῦ νόμου καί τῆς τάξης καί νά κάνουν χρήση ναρκωτικῶν καί ἔκτρωση ἂν χρειαστεῖ.

«Ἐκκλησία ὅλων των Κόσμων»³²

Ἡ «Ἐκκλησία ὅλων των Κόσμων» ἰδρύθηκε τό 1962 ἀπό τόν Tim Zell (μετέπειτα Oberon Zell-Ravenheart) καί τόν Richard Lance Christie. Το 1968 ξεκίνησε τήν ἔκδοση τοῦ -καθοριστικοῦ γιά τό χῶρο- ἐντύπου Green Egg καί ἀπέκτησε νομική προσωπικότητα. Εἶναι ἴσως ἡ παλαιότερη νεοπαγανιστική ὁργάνωση στήν Ἀμερική μέ νομική ὑπόσταση καθῶς καί ἡ πρώτη ἀγνωρισμένη θρησκεία τῆς «Θεᾶς» καί τῆς λατρείας τῆς Φύσης στήν Αὐστραλία³³. Τά μέλη τῆς ἐκτείνονται καί στήν Εὐρώπη. Ἡ «Ἐκκλησία ὅλων τῶν Κόσμων» συγκαταλέγεται στίς θρησκείες θεοποίησης τῆς φύσης, χρησιμοποιεῖ ἐκτενῶς τελετουργικά μαγείας, ἔχει ὅμως ρίζες στή λογοτεχνία τοῦ φανταστικοῦ. Ἡ ἔμπνευση γιά τήν ἴδρυσή της καί ἕνα μέρος τῆς διδασκαλίας της προῆλθε ἀπό τό μυθιστόρημα ἐπιστημονικῆς φαντασίας τοῦ Robert Heinlein «Ξένος σέ Ξένη Χώρα»³⁴.

32. Δέν πρέπει νά συγχέεται μέ τήν πεντηκοστιανική-χαρισματική «Συναγωγή - Ἐκκλησία ὅλων των Ἐθνῶν».

33. Ἀπέκτησε νομική ὑπόσταση τό 1992.

34. Robert Heinlein, Stranger in a Strange Land, 1961.

Βασικό δόγμα της οργάνωσης είναι η πίστη στη θεϊκότητα κάθε ανθρώπου, η οποία εκφράζεται και με τό χαιρετισμό πού χρησιμοποιούν τά μέλη της, «Εἶσαι Θεός» ἢ «Εἶσαι Θεά»³⁵. Ἄλλο δόγμα της ἀφορᾶ στη λατρεία τῆς Γαίας, τῆς Μητέρας Γῆς. Τό 1970 ὁ Tim Zell, μέσα ἀπό μιά «βαθιά θρησκευτική ἐμπειρία», κατάλαβε πώς «ἡ Γῆ εἶναι ζωντανή καί ὅτι ἡ Θεά τοῦ Παγανισμοῦ ἦταν ἡ Γῆ»³⁶. Ἡ «Ἐκκλησία ὄλων τῶν Κόσμων ἀναγνωρίζει τή Μητέρα Γῆ, τόν Κερασφόρο Θεό, τόν Πράσινο Ἄνδρα³⁷ καί ἄλλα πνεύματα τοῦ ἀνιμιστικοῦ τοτεμισμού ὡς τό Θεϊκό Πάνθεον»³⁸ καί ἔχει χαρακτηριστεῖ πρόδρομος τοῦ κινήματος τῆς βαθιάς οικολογίας³⁹. Ἡ «Ἐκκλησία ὄλων τῶν Κόσμων» διακηρύσσει ἀκόμη τήν πίστη της στήν «πλουραλιστική θεώρηση τῆς θρησκείας, στήν αὐτοπραγμάτωση καί τή θετική σεξουαλικότητα»⁴⁰. Ἡ σεξουαλικότητα θεωρεῖται «ἐκφραση τοῦ θείου» καί τόσο ἡ ἐτερόφυλη σεξουαλικότητα ὅσο καί ἡ ὁμοφυλόφιλη σεξουαλικότητα θεωροῦνται «ἐκφράσεις ἱερῆς σεξουαλικῆς συμπεριφορᾶς». Ἐπιπλέον, ἐνθαρρύνεται ὁ γυμνισμός, ἀλλά καί οἱ πολυγαμικές καί πολυερωτικές σχέσεις.

Τό 2004 ὁ Zell-Ravenheart ἵδρυσε τήν «Γκρί Σχολή Μαγείας», ἐμπνευσμένη ἀπό τή «Σχολή Μαγείας Χόγκουαρτς» τῶν βιβλίων Χάρρυ Πόττερ. Ἡ Γκρί Σχολή Μαγείας δέχεται σπουδαστές ἀπό τήν ἡλικία τῶν 11 ἐτῶν ἀλλά καί ἐνήλικες. Ἀπό τήν ἡλικία

τῶν 14 ἐτῶν μάλιστα τά παιδιά μποροῦν νά γραφοῦν χωρίς γονική συγκατάθεση. Οἱ ἀνήλικοι πληρώνουν τό συμβολικό ποσό τῶν 13 δολαρίων ἐτησίως. Ἡ Γκρί Σχολή Μαγείας λειτουργεῖ πρὸς τό παρόν μόνο στόν κυβερνοχώρο -ὅπως καί πολλές ἄλλες παγανιστικές σχολές σήμερα- καί καυχίεται ὅτι ἔχει πάνω ἀπό 800 σπουδαστές σέ 40 χῶρες. Τά διδασκόμενα μαθήματα, πού καλύπτουν ἓνα εὐρύ ἀποκρυσφιστικό φάσμα, περιλαμβάνουν: θεραπευτικές τέχνες, ἀλχημεία, τελετουργική μαγεία, μαντεία, μαύρη μαγεία καί πολλά ἄλλα. Τό 2005 ἡ Γκρί Σχολή Μαγείας ἀπέκτησε νομική προσωπικότητα ὡς ἐκπαιδευτικό ἴδρυμα μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα στήν πολιτεία τῆς Καλιφόρνιας, ἐνῶ στά σχέδιά τους εἶναι καί ἡ ἀπόκτηση κτιρίου γιά τή σχολή.

«Ἐκκλησία τοῦ

Ἰπτάμενου Μακαρονοτέρατος»

Ἡ τρίτη χιλιετία εἶδε νέες ἐπινοημένες θρησκείες, μέ σημαντικότερες ἴσως τή θρησκεία τῶν Jedi (Τζενταϊσμό), τή θρησκεία Matrix καί τή θρησκεία τοῦ Ἰπτάμενου Μακαρονοτέρατος. Ἡ «Ἐκκλησία τοῦ Ἰπτάμενου Μακαρονοτέρατος», γνωστή καί ὡς Πασταφαριανισμός, ἰδρύθηκε τό 2005 ἀπό τόν Bobby Henderson καί ἀποτελεῖ παρωδία τῆς πίστες στή δημιουργία τοῦ κόσμου ἀπό μιά ἀνώτερη δύναμη. Ὄταν τό Συμβούλιο Ἐκπαίδευσης τῆς πολιτείας τοῦ Κάνσας ἀποφάσισε νά διδάσκεται στά σχολεῖα, παράλληλα μέ τή θεωρία τῆς ἐξέλιξης καί ἡ θεωρία τοῦ «εὐφυοῦς σχεδιασμοῦ», σύμφωνα μέ τήν ὅποια ὁ κόσμος δέν δημιουργήθηκε τυχαῖα, ὁ Henderson ἔστειλε ἐπιστολή μέ τήν ὅποια διαμαρτυρόταν καί ἀπαιτοῦσε νά διδάσκεται καί ἡ «πασταφαριανική ἐκδοχή τῆς Δημιουργίας», σύμφωνα μέ τήν ὅποια ὁ κόσμος δημιουργήθηκε ἀπό ἓνα μπόγο ἀπό σπαγγέτι καί δύο κεφτέδες, τό ὅποιο ὀνόμασε «Ἰπτάμενο Μακαρονοτέρας». Ἡ ἐπιστολή του ἀγνοήθηκε, ἀλλά ἡ θεωρία του διαδόθηκε

35. <http://www.caw.org/index.php?module=Pages&func=display&pageid=3>

36. *Invented Religions*, ἐνθ. ἀνωτέρω, σελ. 65.

37. ἡ Πράσινο Θεό, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται γιός καί ἑραστής τῆς Μεγάλης Μητέρας.

38. http://www.paganlibrary.com/reference/church_of_all_worlds.php

39. Ἡ βαθιά οικολογία ἢ οικολογία τοῦ βᾶθους, πού ἔχει ρίζες στό Βουδισμό καί τόν Ταοισμό, ὑπερτονίζει τήν ἀξία κάθε μῆ-ἀνθρώπινου πλάσματος, οἰκοσυστήματος καί διαδικασίας τῆς φύσης καί θεωρεῖ τόν ἄνθρωπο «ἀπλό μέλος τῆς βιοκοινότητας» πού ἔχει τήν ἴδια ἀξία μέ τά ζῶα, τά φυτά κτλ.

40. <http://www.caw.org/index.php?module=Pages&func=display&pageid=3>

τάχιστα μέσω Διαδικτύου και τό 2006 γράφτηκε τό «Εὐαγγέλιο» τῆς ομάδας, τό ὅποιο μπορεῖ νά ἔχει πουλήσει πάνω ἀπό 100.000 ἀντίτυπα μέχρι σήμερα. Τό 2008 ἔκανε τήν ἐμφάνισή της καί ἡ «Ἐλληνορθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Ἰπτάμενου Μακαρονοτέρατος». Τό κεντρικό δόγμα τους εἶναι ὅτι τό σύμπαν δημιουργήθηκε ἀπό ἕνα ἄορατο καί μή ἐντοπίσιμο μακαρονοτέρας, τό ὅποιο, ὄντας μεθυσμένο, ξεκίνησε τή δημιουργία, φτιάχνοντας ἀρχικά ἕνα βουνό, λίγα δέντρα καί ἕναν νάνο. Ἀκόμη, οἱ πειρατές θεωροῦνται ἱεροί, ἀφοῦ -ὅπως λένε- οἱ πρῶτοι πασταφαριανιστές ἦταν πειρατές καί τά περιβαλλοντικά προβλήματα τοῦ πλανήτη ἀποδίδονται στή μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πειρατῶν. Ὁ παράδεισος γιά τούς ὁπαδούς τῆς «Ἐκκλησίας τοῦ Ἰπτάμενου Μακαρονοτέρατος» εἶναι ἕνας τόπος μέ ἕνα ἡφαίστειο μύρας καί ἕνα ἐργοστάσιο στριπτιζέζ. Ἡ κόλασή τους εἶναι ἕνας τόπος ὅπου ἡ μύρα εἶναι χαλασμένη καί οἱ στριπτιζέζ ἔχουν σεξουαλικῶς μεταδιδόμενες ἀσθένειες.

«Ἐκκλησία τῆς Ἀόρατης Ρόζ Μονόκερου»

Στή θέση τοῦ Θεοῦ, ἀντί γιά τό «Ἰπτάμενο Μακαρονοτέρας», ἡ «Ἐκκλησία τῆς Ἀόρατης Ρόζ Μονόκερου» ἔχει βάλει μιᾶ Μονόκερο, μιᾶ «θεά» πού εἶναι ταυτόχρονα καί ἄορατη καί ρόζ. Ἡ ἐπιλογή αὐτή ἔχει στόχο νά σατιρίσει τά θρησκευτικά πιστεύω καί ἀποτελεῖ παρωδία τῶν ιδιοτήτων τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδή ἡ μονόκερος «θεά» εἶναι ἄορατη, κανείς δέν μπορεῖ νά ἀποδείξει ὅτι δέν ὑπάρχει ἢ ὅτι δέν εἶναι ρόζ. Κατ' ἀντιστοιχία, προσπαθοῦν νά ποῦν ὅτι ἡ ἀνικανότητα νά ἐντοπίσουμε τό Θεό μέ ὑλικό τρόπο δέν μπορεῖ νά ἀποδείξει τήν ὑπαρξη ἢ τήν ἀνυπαρξία Του. Οἱ ἀθεϊστές πού ἀνήκουν σέ αὐτή τήν ομάδα θεωροῦν τήν ἄλλειψη ἀπτῶν ἀποδείξεων, καθῶς καί τήν πίστη στίς ὑπερφυσικές ιδιότητες τοῦ Θεοῦ, ὡς παραλογισμό. Τό σύμβολο τῆς «Ἐκκλησίας τῆς Ἀόρατης Ρόζ Μονόκερου», πού ἀποτελεῖται ἀπό τό μηδέν καί μιᾶ

ἀπεικόνιση μονόκερου, ἀντιπροσωπεύει τόν ἀθεϊσμό.

Ἡ «Ἐλληνορθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἀόρατης Ρόζ Μονόκερου», πού δραστηριοποιεῖται ἀπό τό 2008, διοργανώνει κοινές ἐκδηλώσεις μέ τήν «Ἐκκλησία τοῦ Ἰπτάμενου Μακαρονοτέρατος» καί τήν «Ἑλληνική Ἐνωση Ἀθένων». Τά πιστεύω της, ὅπως διαφαίνονται στά κείμενά της, ἀποτελοῦν βεβήλωση τῶν ἱερῶν μας Μυστηρίων, δογμάτων, ἑορτῶν κ.λπ. Ἐνδεικτικά παραθέτουμε τό «σύμβολο τῆς πίστεως» τους, τό ὅποιο ἀποτελεῖ βλάσφημη καί αἰσχροή παραποίηση τοῦ ἱεροῦ Συμβόλου τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως.

«Πιστεύομεν εἰς μίαν Ἀόρατην Ρόζ Μονόκερω, μητέρα, παντοκράτειρα, ποιήτρια οὐρανοῦ καί γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καί ἀορατῶν.

Καί εἰς ἕναν Ἀόρατον Μπλέ Μονόκερω, τόν σύντροφον αὐτῆς τόν μονογενῆ, τόν ἐκ τῆς μητρός γεννηθέντα πρό πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, κυανοῦν ἀληθινόν ἐκ ροδίνου ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῇ μητρί, δι' ἧς τά πάντα ἐγένετο.

Τόν διά τά πλάσματά της καί διά τήν αὐτῶν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καί καταστώμενον ὁρατόν ἐκ τῆς Ἁγίας Συνουσίας καί ἐνσαρκωθήσαντα.

Καί ἀνελθόντα εἰς τούς οὐρανοὺς καί καλπάζοντα εἰς τό πλευρόν τῆς μητρός.

Καί πάλιν ἐρχόμενον μετά δόξης, εὐλογῶντα τούς ζῶντας καί τούς ἐραστάς, ὧν τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καί εἰς τήν Ἁγία Συνουσία τήν ζωοποιό, τήν ἐκ τοῦ ζεύγους ἐκπορευομένην, τήν σύν τῷ θῆλει καί τῷ ἄρρενι συμπροσκυνούμενη καί συνδοξαζόμενη, τήν λαλήσασα διά τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν ἁγίαν, καθολικὴν καί ἀπολαυστικὴν συνουσίαν.

Ὁμολογῶ ἐν ἡδονῇ εἰς ἄφεσιν ψυχαναγκασμῶν.

Προσδοκῶ ἱκανοποίησιν ἀπωθημένων.

ΚΡΙΣΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Συνοπτικός σχολιασμός του όμώνυμου βιβλίου του Ρέϋμοντ Φράντς,
από την κ. Άννα Μπουρδάκου, μέλος του Πν. Σ. τής Π.Ε.Γ.

(α' μέρος)

«Η πάλη ανάμεσα στην πίστη προς τον Θεό
καί στην άφοσίωση προς μία θρησκεία.

Μιά διεισδυτική ματιά στο ανώτατο
συμβούλιο μιᾶς θρησκείας
καί στη δραματική έξουσία πάνω
σέ ανθρώπινες ζωές».

Ρέϋμοντ Φράντς

Ο Ρέϋμοντ Φράντς στο βιβλίο του «Κρίση συνείδησης»¹, παρουσιάζει όλο τό έσωτερικό τής «Σκοπιᾶς» όπως τό έζησε πριν τό γνωρίσει σέ βάθος. Βιώνει όλα τά ψεύδη πού κηρύττει ή «Σκοπιά» στό όνομα του Θεού. Ζοῦμε μαζί του τήν τραγικότητα -λόγω τής θέσεως πού κατέχει- καί τή ματαιότητα πού ό ίδιος βιώνει λόγω τής παραμονής του σ' αυτή τήν όργάνωση.

Από νεαρός κι επί σειρά 50 περίπου χρόνων, γεμάτων απερίγραπτες κακουχίες του ίδιου καί τής συζύγου του, ζει υπομένοντας τα όλα μέ χαρά για τήν δόξα του Ίεχωβά, όπως πίστευε. Όταν όμως τόν εξέλεξαν μέλος του Κυβερνώντος Σώματος (Κ.Σ.), όλα άλλαξαν καθώς βρέθηκε σέ ένα τελείως διαφορετικό περιβάλλον από αυτό πού τόσα χρόνια πίστευε καί ύπηρετοῦσε.

1. Ρέϋμοντ Φράντς, Κρίση Συνείδησης, Έκδόσεις: «Μυριόβιβλος», Αθήνα 2009.

Σιγά σιγά αρχίζει νά ανακαλύπτει ένα προς ένα όλα όσα έκήρυττε τόσο καιρό νά αποδεικνύονται ψεύδη. Στο Κ. Σ., στό όποιο ανήκει τώρα κι αυτός, διαπιστώνει ότι τό μόνο πού ενδιαφέρει τά μέλη του είναι ή έξουσία, ή απόλυτη κυριαρχία πάνω στους ανθρώπους κι όχι ή σωτηρία τους. Αρχίζει τότε μιᾶ προσωπική έρευνα ξεκινώντας από τό θεμελιώδες θέμα, τή «γενιά του 1914».

«1914 “καί ή γενιά αυτή”». Για περισσότερες από 3 δεκαετίες, τό έτος 1914 ύποδεικνύονταν ως τό σχετικό μέ τό μέλλον όριακό σημείο για τίς χρονικές προφητείες τής Όργάνωσης Σκοπιά. Τώρα για όκτώ περίπου δεκαετίες, ή ίδια ήμερομηνία αποδεικνύεται ως τό παρελθοντικό σημείο για τή χρονική προφητεία πού συνιστά τό σημαντικότερο έναυσμα καί κίνητρο για “έπιτακτικότητα” στή δραστηριότητα των μαρτύρων του Ίεχωβά.

Ίσως καμμιά άλλη θρησκεία δέν έχει επενδύσει τόσο σέ μιᾶ καί μόνο ήμερομηνία...

Ο ισχυρισμός τής όργάνωσης των μαρτύρων του Ίεχωβά, ότι είναι ό μοναδικός επίγειος άγωγός καί όργανο του Θεού καί του Χριστού, είναι άξεχώριστα συνδεδεμένος μέ τήν ήμερομηνία αυτή, γιατί ό ισχυρισμός λέει ότι εκείνο τό έτος ό Χριστός άρχισε

Καί ζωήν του μέλλοντος αιώνος.
Αμήν».

Επίλογος

Η θρησκεία σχετικοποιείται, γίνεται

έναλλακτική, μετα-μοντέρνα, άποϊεροποιημένη, παράλογη, επικίνδυνη καί ό,τι μπορεί νά φανταστεί κανείς. Γίνεται τά πάντα εκτός από Αλήθεια, Ζωή καί Όδός σωτηρίας.

τήν “άόρατη παρουσίασή του” ως ένας νέος ενθρονισμένος κυβερνήτης... εξέλεξε τή Σκοπιά ως τόν επιλεγμένο αντιπρόσωπό του ενώπιον όλης τής ανθρωπότητας..., ως τήν τάξη του “πιστού καί φρόνιμου δούλου” τήν όποία διόρισε οίκονόμο σέ όλα τά υπάρχοντά του επί γής. Από αυτή τή διδασκαλία άντλει τό Κυβερνών Σώμα τό δικαίωμα του στην έξουσία αυτό-παρουσιαζόμενο ως τό διαχειριστικό τμήμα αυτού του πιστού καί φρόνιμου δούλου.

Τά στοιχειά δείχνουν ότι τό Κ. Σ. αισθανόταν άνησυχία όσον άφορά αυτή τή χρονική προφητεία. Η χρονική περίοδος πού άναμενόταν νά πραγματοποιηθεί άποδείχθηκε σύντομη καί περιορισμένη πρός τήν κάλυψη των γεγονότων πού είχαν προβλεφθεί. Μέχρι τό 1940 οί εκδόσεις τής Σκοπιάς παρουσίαζαν τά λόγια του Ίησου Χριστού “Αλήθεια σās λέω...”, σάν νά είχαν άρχίσει νά εφαρμόζονται από τό έτος 1914. Μιλούσαν για τή “γενιά του 1914”, καί τήν παρουσίαζαν ως σχετική μέ τήν περίοδο κατά τήν όποία θά λάμβανε χώρα ή τελική έκπλήρωση των “προφητειών των έσχάτων ήμερών” καί θά εισερχόμασταν σέ μία νέα τάξη πραγμάτων. Στη δεκαετία του 1940 ή επικρατούσα άποψη ήταν ότι μία νέα “γενιά” κάλυπτε μία περίοδο 30 ή 40 ετών. Αυτό συνεισέφερε στην άκλόνητη έμμονή ότι ό χρόνος πού άπέμενε ήταν έξαιρετικά περιορισμένος.

Όταν τό “ΕΥΠΝΑ” πραγματευόταν αυτό τό θέμα πριν από 30 χρόνια, στίς μέρες του 1975, δινόταν έμφαση στό πόσο σύντομα θά εξέλειπε ή γενιά του 1914, πόσο λίγος χρόνος έμενε για τό διάστημα ζωής αυτής τής γενιάς. Όταν όμως πέρασε τό 1975, τό σημείο έμφασης αλλάζει. Τώρα, γινόταν προσπάθεια νά δειχθεί ότι τό χρονικό διάστημα τής γενιάς του 1914 δέν ήταν τόσο περιορισμένο..., ότι θά μπορούσε νά επεκταθεί ακόμα μέ τρόπους πέρα από τό άναμενόμενο. Έτσι ή Σκοπιά τής 1ης Οκτωβρίου μιλούσε τώρα, όχι για αυτούς πού έγιναν “μάρτυρες

των όσων έλαβαν χώρα” τό 1914, αλλά για αυτούς πού “ήταν ίκανοί νά παρατηρήσουν” τά γεγονότα πού άρχισαν εκείνο τό έτος. Η άπλή παρατήρηση είναι διαφορετική από τήν κατανόηση. Αυτό θά μπορούσε λογικά νά μειώσει τό ελάχιστο όριο ήλικίας εκείνων πού αποτελούσαν τήν “γενεάν ταύτην”.

Παρότι διαφορετικά συστήματα ύπολογισμού μπορεί νά κέρδιζαν κανένα έτος από δώ καί από κει, παρέμενε γεγονός τό ότι ή περίοδος τής γενιάς του 1914 συρρικνωνόταν μέ μεγάλη ταχύτητα, καθώς ή όντολογία των θανάτων είναι πάντα ύψηλότερη μεταξύ των πιο ήλικιωμένων. Τό Κ. Σ. τό γνώριζε αυτό, γιατί τό θέμα ήρθε πρός συζήτηση “άρκετές φορές”.

Όπως διαβάσαμε στό ως άνω κείμενο, από τό βιβλίο του Ρ. Φράντς, τό θέμα για τήν «γενεάν ταύτην» ύπηρεξε πάντοτε για τή «Σκοπιά» ένα από τά πλέον σημαντικά θέματα. Δημιουργεί πρόβλημα ή αντιμετώπισή του ακόμα καί σήμερα. Ήταν καί είναι μία διδασκαλία κοινή μέ συνεχείς αλλαγές έρμηνείας. Φυσικά προσπαθεί νά τις δικαιολογήσει μέ διάφορα αίολα επιχειρήματα καί μέ τό πιο πειστικό για τους όπαδούς, τήν περίφημη έκλαμψη του «νέου φωτός». Αυτό πρός τά έξω... τώρα όμως μέ τις συνταρακτικές άποκαλύψεις του Ρ. Φράντς, έρχεται στό φώς όλο τό παρασκήνιο του έσωτερικού τής Οργάνωσης καί τό πιο θλιβερό, ότι συνειδητά προσπαθούν οί ήγέτες τής εταιρίας νά τό καλύψουν.

Γράφει ό Ρ. Φράντς:

«Τό πρόβλημα προέκυψε κατά τήν διάρκεια τής συνεδρίασης του Κ. Σ. τής 7ης Ιουνίου 1978. Σ' αυτό όδήγησαν προγενέστεροι παράγοντες. Τό μέλος του Κ. Σ. Άλμπερ Σρόντερ, είχε διανείμει στά μέλη αντίγραφα μιās δημογραφικής αναφοράς για τις Η. Π. Α. Τά δεδομένα έδειχναν ότι λιγώτερο από τό 1% του πληθυσμού, πού ήταν στην έφηβεία τό 1914, βρισκόταν ακόμα στη ζωή τό 1978. Αλλά ένας παράγοντας πού κίνησε

περισσότερο τήν προσοχή ἀφοροῦσε δηλώσεις πού εἶχε κάνει ὁ Σρόντερ κατά τήν ἐπίσκεψή του σέ ὀρισμένες χώρες στήν Εὐρώπη. Πίσω στό Μπρούκλιν ἔφτασαν ἀναφορές ὅτι ὁ Σρόντερ ὑπέβαλλε σέ ἄλλους τήν ἰδέα ὅτι ἡ ἔκφραση “ἡ γενεά αὐτή” ὅπως τήν χρησιμοποιοῦσε ὁ Ἰησοῦς στό Ματθ. 24:34, ἐφαρμοζόταν στή γενιά τῶν “κεχρισμένων” καί ὅτι ὅσο ζοῦσε ἔστω κι ἓνας ἀπό αὐτούς, ἡ “γενιά” δέν θά παρερχόταν. Αὐτό βέβαια ἦταν ἀντίθετο μέ τή διδασκαλία τῆς Ὁργάνωσης καί εἶχε γίνει χωρίς τήν ἔγκριση τοῦ Κ. Σ.

Ὅταν μετά τήν ἐπιστροφή τοῦ Σρόντερ τέθηκε τό θέμα, ἡ ἐρμηνεία πού εἶχε προτείνει ἀπορρίφθηκε καί ψηφίστηκε ὅτι σ’ ἓνα προσεχές τεῦχος τῆς «Σκοπιᾶς» θά δημοσιευόντουσαν «ἐρωτήσεις ἀναγνωστών» πού θά ἐπανεπιβεβαίωναν τή δεδομένη διδασκαλία ἀναφορικά μέ “αὐτή τή γενιά”.

Εἶναι ἐνδιαφέρον ὅτι στό μέλος τοῦ Κ. Σ. Σρόντερ δέν ἀπευθύνθηκε ἐπίπληξη οὔτε μομφή γιά τό ὅτι εἶχε ἀναπτύξει αὐτή τήν χωρίς ἔγκριση, ἀσυμβίβαστη μέ τίς διδασκαλίες ἀποψη ἐνῶ ἦταν στήν Εὐρώπη. Τό πρόβλημα ἀνέκυψε ξανά στή συνεδρίαση τῆς 6ης Μαρτίου καί τῆς 14ης Νοεμβρίου 1979. Καθώς τό θέμα εἶχε τραβήξει τήν προσοχή, φωτοτύπησα τίς πρῶτες εἴκοσι σελίδες τοῦ κειμένου πού εἶχε ὁ Σουηδός Πρεσβύτερος... Κάθε μέλος τοῦ Κ. Σ. ἔλαβε ἓνα ἀντίγραφο. Παρεκτός ἀπό ἓνα περιστασιακό σχόλιο, δέν τό εὔρισκαν πρέπον νά συζητήσουν τό θέμα.

Ὁ Λάϊτμαν Σουϊνγκλ ὡς ἐπικεφαλῆς τοῦ τμήματος Συγγραφῆς, ἦταν ἤδη ἐξοικειωμένος μ’ αὐτό τό ὑλικό. Ἐπέστησε τήν προσοχή τοῦ Σώματος σέ μερικές ἀπό τίς δογματικές ἐπίμονες δηλώσεις πού εἶχαν δημοσιευθεῖ σέ ἀρκετά τεύχη τῆς Σκοπιᾶς τοῦ 1922, διαβάζοντας κάποια ἀποσπάσματα, δυνατά, σέ ὅλα τά μέλη. εἶπε ὅτι ἦταν πολύ μικρός τό 1914 (μόνο τεσσάρων ἐτῶν) γιά νά θυμᾶται πολλά γι’ αὐτό. Ἀλλά εἶπε ὅτι θυμόταν τίς συζητήσεις πού λάμβαναν χώρα στό σπίτι

του, ἀναφορικά μέ τό 1925. Ὅτι ἤξερε ἐπίσης τί εἶχε συμβεῖ τό 1975. Εἶπε ὅτι προσωπικά δέν θά ἤθελε νά ἐξαπατηθεῖ ἀναφορικά μέ μιᾶ ἄλλη ἡμερομηνία. Κατά τήν πορεία τῆς συζήτησης, τόνισα ὅτι δέν ὑπῆρχαν ἱστορικά στοιχεῖα πού νά ὑποστηρίζουν τήν ἀφετηριακή ἡμερομηνία τῆς Ἑταιρίας, τό 607 π. Χ. Ὅσο γιά τό 1914 καί τή γενιά πού ζοῦσε τότε, τά ἐρωτήματά μου ἦταν: ἂν ἡ παραδοσιακή διδασκαλία τῆς Ὁργάνωσης ἦταν ἔγκυρη, πῶς μποροῦμε νά ἐφαρμόσουμε τούς συνοδευτικούς λόγους τοῦ Χριστοῦ στούς ἀνθρώπους πού ζοῦσαν τό 1914; Εἶπε “παρόμοια καί ἐσεῖς ὅταν δεῖτε ὅλα αὐτά, νά ξέρετε ὅτι ἐκεῖνος πλησιάζει, εἶναι στήν πόρτα... Καί καθὼς αὐτά θά ἀρχίσουν νά γίνονται, ἀνορθωθεῖτε καί σηκῶστε τά κεφάλια σας, ἐπειδή πλησιάζει ἡ ἀπελευθέρωσή σας”. Τά ἐντυπα ἀνέφεραν τακτικά ὅτι αὐτά τά λόγια ἀρχισαν νά ἐφαρμόζονται ἀπό τό 1914 καί ἔπειτα, σ’ αὐτούς τούς Χριστιανούς πού ζοῦσαν τό 1914. Ἀλλά ἂν ἦταν ἔτσι, τότε σέ ποιούς ἀνάμεσα σ’ αὐτούς μποροῦσαν νά ἐφαρμοστοῦν; Σ’ αὐτούς πού τότε ἦταν 50 ἐτῶν; Ἀλλά ἂν ἐκεῖνοι ζοῦσαν τώρα (δηλαδή τό 1979, τόν καιρό τῆς ἀναζήτησης), θά ἦταν 115 ἐτῶν. Σ’ αὐτούς πού τότε ἦταν 40 ἐτῶν; Αὐτοί θά ἦταν τώρα 105. Ἀκόμα καί οἱ 30χρονοί θά ἦταν 95 καί αὐτοί πού εἶχαν μόλις περάσει τήν ἐφηβεία τους θά ἦταν ἤδη 85 τό 1979. (Ἀκόμα κι αὐτοί θά εἶναι πάνω ἀπό 100, ἂν ζοῦν σήμερα). Ἄν λοιπόν αὐτά τά συνταρακτικά λόγια, “σηκῶστε τά κεφάλια σας ἐπειδή πλησιάζει ἡ ἀπελευθέρωσή σας”, πραγματικά ἐφαρμόζονταν στούς ἀνθρώπους τοῦ 1914, καί ἐννοοῦσαν ὅτι μποροῦν νά ἐλπίζουν νά δοῦν τήν τελική ἐκκαθάριση, λογικά αὐτή ἡ συναρπαστική ἀναγγελία θά ἔπρεπε νά προσδιορίζεται ἀπό τό λεγόμενο: “Ναί, ἐσεῖς μορεῖτε νά τό δεῖτε δηλαδή, ὑπό τόν ὄρο ὅτι εἴστε τώρα πολύ νέοι καί θά ζήσετε μιᾶ πολύ-πολύ μακροχρόνια ζωή”... Ἐτσι ρώτησα τό Σῶμα, τί νόημα εἶχε ἡ ἐφαρμογή τῶν λόγων τοῦ

Ἰησοῦ στό Ματθ. 24: 33, 34, τό 1914, ἄν οἱ μόνοι πού θά μπορούσαν νά τά δοῦν νά ἐκπληρώνονται ἦταν παιδιά στήν ἐφηβεία τους ἢ καί μικρότερα; Καμμία συγκεκριμένη ἀπάντηση δέν δόθηκε. Πάντως, κάποια μέλη ἐξέφρασαν τή συνεχιζόμενη ὑποστήριξη τους γιά “αὐτή τή γενιά” καί τή χρονολογία τοῦ 1914... Ὅταν ἀργότερα ὁ πρόεδρος τῆς συνεδρίασης, μού ἐπέτρεψε νά μιλήσω, ἔκανα τό σχόλιο ὅτι φαινόταν νά χρειαζόταν νά θυμόμαστε πώς ὅτι διδάσκεται σήμερα ὡς “παροῦσα ἀλήθεια”, μπορεῖ ἐπίσης μέ τόν καιρό νά γίνει “παρελθοῦσα ἀλήθεια” καί ὅτι ἡ “παροῦσα ἀλήθεια” πού ἀντικαθιστᾶ μιᾶ τέτοια “παρελθοῦσα ἀλήθεια”, μπορεῖ ἡ ἴδια νά ἀντικατασταθεῖ ἀπό μιᾶ “μέλλουσα ἀλήθεια”. Θεωροῦσα πώς ὅταν ἡ λέξη “ἀλήθεια” ἐχρησιμοποιεῖτο κατ’ αὐτόν τόν τρόπο ἔχανε τό νόημά της. Δύο μέλη τοῦ Σώματος εἶπαν ὅτι, ἄν ἡ ἐξήγηση δέν ἦταν σωστή, τότε ποιά ἡ ἐξήγηση τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ; Καθώς ἡ ἐρώτηση φαινόταν νά ἀπευθύνεται σ’ ἐμένα ἀπήντησα πώς θεωροῦσα ὅτι θά ὑπῆρχε κάποια ἐξήγηση πού ἐναρμονιζόταν μέ τή Γραφή καί τά γεγονότα, ἀλλά πώς ὅ,τι παρουσιάζουμε σίγουρα δέν θά ἔπρεπε νά εἶναι κάποια ξαφνική ιδέα, ἀλλά κάτι πού θά εἶχε διερευνηθεῖ καί ζυγιστεῖ πολύ προσεκτικά. Εἶπα ὅτι νόμιζα ὅτι ὑπῆρχαν ἀδελφοί ἱκανοί νά κάνουν ἐκεῖνο τό ἔργο, ἀλλά ὅτι θά χρειάζονταν τήν ἐξουσιοδότηση τοῦ Κ. Σ. Ἐνδιαφερόταν τό Κυβερνῶν Σῶμα νά γίνει κάτι τέτοιο; Δέν δόθηκε ἀπάντηση καί ἡ ἐρώτηση ἔπεσε στό κενό. Στό τέλος τῆς συζήτησης, τά μέλη τοῦ Κυβερνῶντος Σώματος μέ τήν ἐξαίρεση μερικῶν ὑπέδειξαν ὅτι θεωροῦσαν πώς τό 1914 καί ἡ διδασκαλία γιά “αὐτή τή γενιά” πού ἦταν συνδεδεμένη μ’ αὐτό, ἔπρεπε νά τονίζεται...

Νά ἔνα ἀξιοσημείωτο παράδειγμα: στή διάρκεια τῆς συνεδρίασης τῆς 19ης Φεβρουαρίου κατὰ τήν ὁποία τό Κυβερνῶν Σῶμα ἄκουγε τήν ἠχογραφημένη ὁμιλία τοῦ Φρέντ Φράντς γιά τό 1975, ἀκολούθησε συ-

ζήτηση γιά τήν ἀβεβαιότητα τῶν χρονικῶν προφητειῶν. Ὁ Νάθαν Νόρ, πού τότε ἦταν πρόεδρος μίλησε καί εἶπε: **“Υπάρχουν κάποια πράγματα πού ξέρω: γνωρίζω, ὅτι ὁ Ἰεχωβά εἶναι Θεός, ὅτι ὁ Χριστός Ἰησοῦς εἶναι Υἱός του, ὅτι ἔδωσε τή ζωή του ὡς ἀντίλυτρο γιά μᾶς, ὅτι ὑπάρχει ἀνάσταση. Γιά ἄλλα πράγματα δέν εἶμαι τόσο σίγουρος. Γιά τό 1914 δέν ξέρω. Μιλάμε γιά τό 1914 γιά πολύ καιρό. Μπορεῖ νά ἔχουμε δίκαιο, κι ἐλπίζω νά ἔχουμε”**².

Αὐτά εἶναι τά λόγια πού προφέρουν τά χεῖλη τοῦ τότε προέδρου τῆς ἐταιρίας «Σκοπιά». Ὁμολογεῖ ὅτι δέν γνωρίζει γιά τήν βασικότερη διδασκαλία της, αὐτή στήν ὁποία στηρίζεται τό οἰκοδόμημα τῆς ὀργάνωσης, τήν ἀφετηρία πολλῶν προφητειῶν καί διδαχῶν· πλὴν ὅμως τό κηρύττει ὑπεύθυνα -γιά τούς ὀπαδούς- σάν «ἀγωγός τοῦ Θεοῦ», σάν τό κανάλι μέσω τοῦ ὁποίου ρέουν οἱ βιβλικές ἀλήθειες. Αὐτός ὁ ἀνθρώπος πού ὑποτίθεται σώζει ἀνθρώπινες ὑπάρξεις καί τρέφει ἑκατομμύρια ὀπαδῶν μέ τή «νωπή τροφή» πού παίρνει ἀπό τό Θεό, δηλώνει ἄγνοια μέ μιᾶ ἄνεση, μιᾶ ἀπάθεια ἀπαξιωτική, σάν νά ἀπευθύνεται σέ κατώτερα ὄντα, ἀκριβῶς ὅπως προφανῶς αἰσθάνεται γιά τούς ὀπαδούς του κι ἔτσι εἶναι... Πώς λοιπόν εἶναι δυνατόν νά ἀνεχθεῖ ὅλη αὐτή τήν ἀνεύθυνη, τήν ἀλλοπρόσαλη κατάσταση τοῦ προέδρου καί τῶν μελῶν τοῦ περίφημου Κυβερνῶντος Σώματος, ἡ συνείδηση ἑνός εἰλικρινοῦς ἀνδρα, τοῦ Ρ. Φράντς, ὁ ὁποῖος αἰσθάνεται πλέον ὅτι κινεῖται σ’ ἕνα χώρο ἀπάτης, ψέμματος, ὑποκρισίας, τόν ὁποῖο δέν ἐγνώριζε τόσα χρόνια καί τόν ὁποῖο ὑπηρετοῦσε πιστεύοντας ὅτι ὅλα τά δεινά πού περνοῦσε ἦταν πρὸς δόξα τοῦ Ἰεχωβά; Ἐπρεπε νά βρεθεῖ σ’ αὐτό τό περιβάλλον, μεταξύ ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι σκοπό ἔχουν τήν ἐξουσία κι ὄχι τή διδασκαλία τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ. Αὐτό

2. Σ.τ.Σ. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

είναι τό προσωπεΐο τῆς «Σκοπιᾶς» κι αὐτό μᾶς ἀποκάλυψε ὁ Ρ. Φράντς. Ἀλλά, ἄς συνεχίσουμε στό βιβλίο...

«Σ' ἐκείνη τῇ συνεδρίαση, ἡ χρονολογία πού ἦταν πρωταρχική ὑπό συζήτηση ἦταν τό 1975 κι ἔτσι ἦρθε σάν ἐκπληξη νά ἀναφερθεῖ σ' αὐτό τό γενικό πλαίσιο ἢ πολύ πιό θεμελιώδης χρονολογία τοῦ 1914. Ὅπως εἶπα, τά λόγια τοῦ προέδρου δέν εἰπώθηκαν σέ ιδιαίτερη συζήτηση, ἀλλά ἐνώπιον τοῦ συνεδριάζοντος Κυβερνῶντος Σώματος. Πρίν ἀπό τή μεγάλη συζήτηση γιά τό 1914 (στίς 14 Νοεμβρίου τοῦ 1979, μέ ὅλα τά μέλη παρόντα), ἡ Ἐπιτροπή Συγγραφῆς τοῦ Σώματος εἶχε συζητήσει σέ μιᾶ συνάντηση τό ἄν ἦταν ὀρθό νά συνεχίσει νά τονίζεται τό 1914. Στή συζήτηση τῆς ἐπιτροπῆς πρωτάθηκε ὅτι θά μπορούσαμε τουλάχιστον νά ἀποφεύγουμε νά προωθοῦμε αὐτή τή χρονολογία. Ὅπως ἀνακαλῶ στή μνήμη μου, ὁ Κάρλ Κλάϊν μᾶς θύμιζε τήν πρακτική πού ἀκολουθεῖτο μερικές φορές νά μήν ἀναφέρεται μιᾶ ὀρισμένη διδασκαλία γιά κάποιο διάστημα, ἔτσι ὥστε ἄν γινόταν κάποια ἀλλαγὴ νά μήν ἔκανε τόσο μεγάλη ἐντύπωση. Εἶναι ἄξιο προσοχῆς ὅτι ἡ Ἐπιτροπή Συγγραφῆς ψήφισε ὁμόφωνα ν' ἀκολουθήσει αὐτήν ἀκριβῶς τήν πολιτική στίς ἐκδόσεις ὅσον ἀφορᾶ τό 1914. Αὐτή ἡ θέση ἦταν βραχύβια, στίς 14 Νοεμβρίου 1979 ἡ συνεδρίαση τῆς ὀλομέλειας τοῦ Κ. Σ. κατέστησε σαφές ὅτι ἡ πλειονότητα ἦταν ὑπέρ τοῦ τονισμοῦ τῆς ἡμερομηνίας ὅπως γινόταν συνήθως. Τό ὅτι τά ἐρωτήματα σχετικά μέ τή διδασκαλία αὐτή δέν περιορίζονταν στό Μπρούκλιν, τό διαπίστωσα ἀπό ἕνα γεγονός πού συνέβη σ' ἕνα ταξίδι μου στή Δυτική Ἀφρική, τό φθινόπωρο τοῦ 1979. Τό 1979, στή Νιγηρία, δύο μέλη τῆς Νιγηριανῆς Ἐπιτροπῆς καί ἕνας πού ἦταν Ἱεραπόστολος γιά μεγάλο διάστημα, μέ πῆγαν νά δῶ ἕνα κτῆμα πού εἶχε ἀγοράσει ἡ ἐταιρία γιά τήν ἀνοικοδόμηση τῶν νέων Γραφείων Τμήματος. Ἡ μετακόμιση θά μπορούσε νά γίνει περίπου

τό 1983. Ρώτησα: “Ἐχετε καθόλου ἐρωτήματα ἀπό τοὺς ἀδελφούς ἐδῶ γιά τό μακρὸς τοῦ χρόνου πού πέρασε ἀπό τό 1914”;... Ὁ Συντονιστῆς Ἐπιτροπῆς εἶπε “ὄχι, οἱ Νιγηριανοὶ ἀδελφοὶ σπάνια ἔχουν τέτοια ἐρωτήματα, ἔχουμε ἐμεῖς ὅμως”. Σχεδόν ἀμέσως ὁ Ἱεραπόστολος εἶπε: “ἀδελφέ Φράντς, δέν θά μπορούσε ἡ ἀναφορά τοῦ Ἰησοῦ σέ αὐτή τή γενιά νά ἐφαρμοστεῖ μόνο στοὺς ἀνθρώπους πού ζοῦσαν τότε παλιά καί εἶδαν τήν καταστροφή τῆς Ἱερουσαλήμ; Ἄν ἴσχυε αὐτό τότε ὅλα θά φαίνονταν νά ταιριάζουν”. Ἡ ἀπάντησή μου ἦταν ἀπλά ὅτι ὑπέθετα ὅτι αὐτό πού ἔλεγε ἦταν πιθανότητα, ἀλλά δέν ὑπῆρχαν πολλά πού μπορούσαμε νά ποῦμε γι' αὐτή τήν ἰδέα. Μετέφερα αὐτή τή συζήτηση στό Κ. Σ. γιατί μοῦ ἔδινε ἐνδείξεις γιά τά ἐρωτήματα πού ὑπῆρχαν στό μυαλό ἀνθρώπων σ' ὅλο τόν κόσμο, πού ἔχαιραν σεβασμοῦ καί κατεῖχαν θέσεις μέ μεγάλη ἐξουσία...

Στή συνεδρίαση τοῦ Κ. Σ. τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1980 ὁ Λόυντ Μπάρν ἐξέφρασε τά συναισθήματά του γιά τήν σπουδαιότητα τῆς διδασκαλίας μέ τό 1914 καί “αὐτή τή γενιά”. Τό Σῶμα ἀποφάσισε νά συζητήσει περαιτέρω τό θέμα τοῦ 1914 στήν ἐπόμενη συνεδρίαση.

Ἡ Ἐπιτροπή Προεδρίας ὑπό τόν Ἀλμπερτ Σρόντερ (πρόεδρο), τόν Κάρλ Κλάϊν καί τόν Γκράντ Σοῦτερ, συνέγραψε ἕνα κείμενο πιό ἀσυνήθιστο. Ἐφοδίασαν μέ ἕνα ἀντίγραφο κάθε μέλος τοῦ Κ. Σ. Αὐτοὶ οἱ τρεῖς εἰσηγοῦνταν ὅτι ἡ ἔκφραση “ἡ γενιά αὐτή” ἀντί νά ἐφαρμοστεῖ στοὺς ἀνθρώπους πού ζοῦσαν τό 1914, θά ἄρχιζε νά ἐφαρμόζεται ἀργότερα!

“Προς τά μέλη τοῦ Κ. Σ. - γιά θέματα ἡμερησίας διάταξης τῆς Πέμπτης 5 Μαρτίου τοῦ 1980.

Ἐρώτημα: Τί εἶναι ἡ γενιά αὐτή; (Ματθ. 24: 34, Μάρκ. 13: 30, Λουκ. 21: 32)».

(Τό τέλος στό ἐπόμενο).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ ΖΩΗΣ ἢ ΑΠΩΛΕΙΑ ΨΥΧΗΣ;

Μέ τόν έντυπωσιακό τίτλο «ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ ΖΩΗΣ» κάποιοι έπιτήδειοι τοῦ Νεοεποχίτικου χώρου προσφέρουν «συναντήσεις άφύπνισης ζωής» αντί... άλμυροῦ άντιτίμου τῶν 290 εὐρώ -καί μάλιστα μέσω τραπεζικοῦ λογαριασμοῦ! Τό σύστημα εἶναι γνωστό καί από άλλες ψυχολατρείες, οί όποίες υπόσχονται βελτίωση εργασιακῆς άπόδοσης, λύση μαθησιακῶν προβλημάτων, άνάπτυξη τῆς προσωπικότητας κ. λ. π. (βλ. καί E.S.T.¹, «έκκλησία» τῆς Σαηεντολογίας κ. ά.).

Οί διαφημιστές τῶν έν λόγω συνάξεων παρουσιάζονται ως έγγυητές για τούς συμμετέχοντες στήν άπαλλαγή τους από:

- 1) «*υποκειμενικές άντιλήψεις*» οί όποίες δημιουργοῦν *ισχυρούς... περιορισμούς,*
- 2) *παγιωμένες... «πεποιθήσεις»* πού δημιουργοῦν έναν «*φαῦλο*» κύκλο από «*πιστεύω*»... (σκουριασμένων) συμπεριφορῶν,
- 3) «*έπιλογές*» χωρίς *έπίγνωση τῶν συνεπειῶν* τους στόν *εὐρύτερο περίγυρο,*
- 4) «*περισσότερη προσπάθεια*» ή όποία -κατά τούς συντάκτες τοῦ έντυπου μέ τίτλο: «*σεμινάριο βιογραφική προπόνηση*»- *δέν ώφελεῖ σέ τίποτα.* Άκόμη, υπόσχονται *νά μάθουν τούς συμμετέχοντες* στό έν λόγω σεμινάριο πῶς,
- 5) *νά κάνουν δημιουργική χρήση τῆς γλώσσας*

1. Erhard Seminars Training. Βλ. καί «*Διάλογος*», τ. 41, σσ. 7-8.

Σημείωση τῆς Σύνταξης

Τήν εὐθύνη για τίς *έκφραζόμενες* άπόψεις στίς δημοσιευόμενες *έπιστολές* ή *σέ σχόλια,* φέρουν *άποκλειστικά* οί *έπιστολογράφοι* καί οί *σχολιαστές* κι *όχι* ή *Συντακτική Έπιτροπή.*

σας *ως «μιάς δημιουργικῆς ενέργειας»,*
6) *νά άπαλλάξουν τούς ανθρώπους* από τούς *προσωπικούς τους «φόβους»,*
7) *νά τούς βοηθήσουν* *νά ανακαλύψουν* τή «*μοναδικότητά*» τους καί
8) *νά άντιμετωπίσουν* τήν «*κατάρρευση*» *ως «ένα μονοπάτι, μιά πραγματική μετάβαση* στήν *έκπλήρωση κάποιας δυνατότητας».*

Απ' όλα τά παραπάνω, εἶναι φανερό πῶς πρόκειται για *άλλη μία κίνηση,* *δήθεν ψυχολογικού χαρακτήρα,* ή *όποία* μέ τόν «*άνώδυνο*» τρόπο *προβολῆς* της μέσω σεμιναρίων *υπόσχεται* -όχι χωρίς *ύλικό κόστος-* *νά λύσει* τά ποικίλα βιοτικά καί *άλλα προβλήματα* τῶν *ανθρώπων* κηρύσσοντας τό «*εὐαγγέλιο τοῦ ὄφεως*»· δηλαδή, τή νόθα *αὐτογνωσία,* τήν *αὐτο-πραγμάτωση* (αὐτοθέωση) καί τήν *χωρίς Θεό «σωτηρία».*

ΡΕΦΛΕΞΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΜΩΡΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Τό *πιό κάτω* κείμενο, πού *κυκλοφόρησε* *εὐρύτατα* στό *διαδίκτυο,* *έφθασε* σέ *μᾶς* από *εὐαίσθητοποιημένο* *συνεργάτη.* *Ίδιαίτερα,* *πρέπει* *νά προσεχθεῖ* από *γονεῖς* καί *παιδαγωγούς.*

«*Απλές τεχνικές* *ρεφλεξολογίας* *για μωρά καί παιδιά*², *με* *τις* *οποίες* *μπορούν* *οι* *ίδιοι* *οι* *γονεῖς* *να* *άντιμετωπίσουν* *συχνές* *ασθένειες* *αλλά* *και* *να* *ισχυροποιήσουν* *τη* *σχέση* *τους* *με* *τα* *παιδιά,* *παρουσίασε* *η* *ολιστική* *γιατρός,* *Μαιευτήρας-Γυναικολόγος* *Isabel Rosas,* *την* *Παρασκευή* *17* *Φεβρουαρίου* *στις* *18:00,* *στο* «*Centro Rosas*», *στην* *Αθήνα,* *σε* *μια* *ανοιχτή* *και* *δωρεάν* *συνάντηση* *για* *τα* *οφέλη* *της* *ρεφλεξολογίας.*

Κρυολογήματα, *άσθμα,* *βρογχίτιδες,* *γρίπη,* *ωτίτιδα,* *γαστρεντερίτιδα* *είναι* *μερικές*

2. Οί *υπογραμμίσεις,* *δικές* *μας.*

από τις ασθένειες στις οποίες η ρεφλεξολογία, **ιδιαίτερα όταν εφαρμόζεται από τους ίδιους τους γονείς**, μπορεί να βοηθήσει, να ενδυναμώσει το ανοσοποιητικό σύστημα, ισχυροποιώντας παράλληλα και την ίδια τη σχέση γονέων και παιδιών.

Σε αυτή την ανοιχτή συνάντηση ενημέρωσης για τα οφέλη της ρεφλεξολογίας, η Dr. Isabel Rosas, απευθύνεται στους ίδιους τους γονείς, προσφέροντάς τους γνώση και εργαλεία. Οι γονείς θα μάθουν συγκεκριμένες πρακτικές τις οποίες μπορούν να εφαρμόζουν μέσα στην καθημερινότητά τους, για να βελτιώσουν τη φυσική, οργανική και συναισθηματική υγεία μωρών και παιδιών.

Η ρεφλεξολογία είναι ένα θεραπευτικό εργαλείο, που στα χέρια των γονιών αποκτά ακόμα μεγαλύτερη δύναμη, καθώς συμβάλλει στην ισχυροποίηση της σχέσης τους με τα μωρά και τα παιδιά. Συγκεκριμένες τεχνικές ρεφλεξολογίας για παιδιά μπορούν να ενδυναμώσουν το ανοσοποιητικό σύστημα, να αντιμετωπίσουν ασθένειες του αναπνευστικού (όπως άσθμα, βρογχίτιδα, βρογχιολίτιδα, ωτίτιδα, γρίπη, πνευμονία, κρυολογήματα κλπ), του πεπτικού συστήματος (όπως δυσκοιλιότητα, διάρροια, γαστρεντερίτιδα), να βοηθήσουν σε λοιμώξεις και δυσλειτουργίες του ουροποιητικού συστήματος. Η ρεφλεξολογία είναι μια θεραπευτική τεχνική που ενδείκνυται επίσης για παιδιά με ειδικές ανάγκες, παιδιά που πάσχουν από το σύνδρομο Down, ή αντιμετωπίζουν προβλήματα όπως διαταραχές υπερκινητικότητας, ελλειμματικής προσοχής, κ. α.

Όσοι από τους γονείς ενδιαφέρονται να κατακτήσουν τα θεραπευτικά εργαλεία που προσφέρει η ρεφλεξολογία και να μάθουν συγκεκριμένες τεχνικές για την αντιμετώπιση συχνών προβλημάτων υγείας που εμφανίζουν τα παιδιά, μπορούν να παρακολουθήσουν τον κύκλο 7 μαθημάτων εβδομαδιαίων συναντήσεων, ... στον ίδιο χώρο».

Έχουμε αναφερθεί και στο παρελθόν στη ρεφλεξολογία³ και γενικά στις «εναλλακτικές» πρακτικές, πού υπόσχονται

στους όπαδούς τους σημεία και τέρατα. Έκείνο που αξίζει να παρατηρήσουμε εδώ, στην καλοστημένη προπαγάνδα αυτών των «άνορθόδοξων» θεραπειών είναι η προσπάθεια να εξαπλωθούν οι πρακτικές της «Νέας Έποχής» του Ύδροχόου και στη νέα γενεά πελατών, στα παιδιά μας. Είναι σαφής η προτροπή προς τους γονείς-θύματα να «μή στερήσουν» την «πανάκεια» από τα νεαρά τους βλαστάρια.

Χρειάζεται λοιπόν πολλή επαγρύπνηση και προσευχή γιατί είναι πανεύκολη η διολίσθηση από τις «άνορθόδοξες πρακτικές» στον αποκρυφισμό και στην παραθρησκεία, καθώς οι μέθοδοι αυτές έχουν μπει για τὰ καλά στη ζωή μας και διαφημίζονται πλέον απροκάλυπτα κι από τὰ ΜΜΕ αλλά δυστυχώς κι από επίσημους φορείς.

ΜΠΙΤΛΣ, ΜΑΧΑΡΙΣΙ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Σέ άρθρα τους, τόσο η Βρετανική έφημερίδα Daily Mail⁴, όσο και οι Times του Λονδίνου αναφέρουν πώς τὰ δύο έναπομείναντα μέλη του συγκροτήματος των Μπίτλς, «Sir» Paul McCartney και Ringo Starr, έπειτα από έπτά χρόνια, αποφάσισαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους επί σκηνής για να προωθήσουν τόν Υπερβατικό Διαλογισμό **σέ παιδιά σχολικής ηλικίας ανά τήν ύφήλιο**⁵ (sic).

Ο Paul McCartney δήλωσε στό κοινό σχετικά μέ τή «θαυμαστή εμπειρία του»: «άρχισε για μάς, όταν συναντήσαμε τόν Μαχαρίσι στήν Ινδία και θά εξαπλωθεί και θά καταλάβει όλο τόν κόσμο».

Φαίνεται πώς ό Sir Paul ξέχασε ότι τή δεκαετία του '60 οι Μπίτλς έγκατέλειψαν τό κοινόβιο στήν Ινδία έπειτα από καταγγελίες σχετικά μέ σεξουαλικές επιθέσεις του Μαχαρίσι έναντίον γυναικῶν-όπαδῶν, όπου ανάμεσά τους βρισκόταν και ή Άμερικανίδα ήθοποιός Mia Farrow.

4. The Daily Mail, 13/2/2009. The Times, 6/4/2009. FAIRnews, 2009, τ. 2.

5. Σ.τ.Σ. Οί ύπογραμμίσεις, δικές μας.

3. «Διάλογος», τ. 34, σσ. 46-47.

Ένας άλλος ύποστηρικτής τῶν θεωριῶν καί πρακτικῶν Μαχαρίσι, ὁ σκηνοθέτης Ντέιβιντ Λίντς (David Lynch)⁶, δημιουργός τοῦ «Ίδρύματος Ντέιβιντ Λίντς, γιά τήν Ἐνσυνείδητη Ἐκπαίδευση καί Παγκόσμια Εἰρήνη», ἐργάζεται δραστήρια μέ σκοπό τήν εἰσαγωγή τοῦ Ὑπερβατικῶν Διαλογισμοῦ στά σχολεῖα γιά νά «ἀνακουφίσει τό ἄγχος» τῶν μαθητῶν τῆς πρωτοβάθμιας ἐκπαίδευσης... Τό συγκεκριμένο ἴδρυμα, κατά τούς ἰσχυρισμούς του, παρέχει ὑποτροφίες σέ 100.000 μαθητές, δασκάλους καί γονεῖς, πού «βρίσκονταν σέ κίνδυνο»⁷, σέ 30 χῶρες, μέ στόχο τήν ἐκπαίδευση αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων στίς τεχνικές διαλογισμοῦ τοῦ Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι. Ὁ Λίντς δήλωσε, ὅτι σχολεῖα μέ πολλά προβλήματα παρουσίασαν μεταστροφή 180 μοιρῶν μέσα σέ ἕνα χρόνο. «Εἶναι κάτι τό πολύ ὁμορφο», κατέληξε.

Πληροφοριακά, ἀναφέρεται ὅτι ὁ Μαχαρίσι ξεκίνησε τήν καριέρα του στό Los Angeles τό 1950 μέ 25 ὀπαδούς καί μέχρι τό θάνατό του, τό 2008, αὐτοῖ ἀριθμοῦσαν τά 4 ἑκατομμύρια, τά κέντρα Ὑπερβατικῶν Διαλογισμοῦ ἐφθάναν περίπου τά 1.000, ἐνῶ τά περιοριστικά στοιχεῖα τῆς ὀργάνωσής του, τό 1998, ὑπολογίζονταν σέ 3,5 δισεκατομμύρια δολάρια.

Ὁ David Jones, τῆς Daily Mail, ὁ τελευταῖος δημοσιογράφος πού ἐπισκέφθηκε τόν Μαχαρίσι πρῖν τό θάνατό του, ἀναφέρει τό γεγονός σάν τήν «πιό ιδιόρρυθμη ἡμέρα τῆς 30χρονης καριέρας του ὡς δημοσιογράφου». Ἀνέφερε ἀκόμη, πῶς τό κόστος ἑνός τριήμερου εἰσαγωγικοῦ σεμιναρίου στόν Ὑπερβατικό Διαλογισμό ἀνέρχεται στίς 1.280 λίρες στερλίνες. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι ὁ διαλογισμός ἀσκεῖται δωρεάν σέ κάποια ἀνατολικά θρησκευματα.

Ὁ Μαχαρίσι ἔζησε τά τελευταῖα χρόνια του στό Vladgor, στήν Ὀλλανδία, σέ

6. Σ.τ.Σ. Γνωστός ἀπό τίς ταινίες του: Ὁ Ἄνθρωπος Ἐλέφαντας (1980), Dune (1984), Μπλέ Βελούδο (1986) καί Ὁ Ὑποπτος Κόσμος τοῦ Τουῖν Πίκς (1992).

7. Σ.τ.Σ. Προφανῶς ἀπό τή μὴ συμμετοχή τους στίς καταστροφικές πρακτικές τοῦ διαλογισμοῦ...

μιὰ ἰδιωτική περιοχή, πού τήν ἀποκαλοῦσε: «Οἰκουμενικό Κράτος τῆς Παγκόσμιας Εἰρήνης» κι ὅπου εἶχε καθιερώσει ὡς καί ἰδιαίτερο, δικό του νόμισμα. Μιλῶντας σέ κλειστό τηλεοπτικό κύκλωμα ὁ Μαχαρίσι περιέγραψε τήν Ἀγγλία σάν τήν φοβερή χώρα τοῦ «διαίρει καί βασίλευε», τήν ὁποία θεωροῦσε ὑπεύθυνη κατά τό πλεῖστον γιά τήν δυστυχία στόν κόσμο.

Σήμερα, τήν «ἐπιχείρηση Μαχαρίσι» ἐλέγχει ὁ ἄλλοτε ἐπιστημονικός ἐρευνητής, Λιβανέζος, Dr Tony Nader, γνωστός καί ὡς Μαχαραγιάς Nader Ram, ὁ ὁποῖος ἀνακοίνωσε τό χτίσιμο 48 «ἀήτητων πύργων»⁸, σέ 48 χῶρες γιά νά συνεχιστοῦν οἱ διδασκαλίες τοῦ Μαχαρίσι. Ἡ σημερινή ἀκίνητη περιουσία τῆς ὀργάνωσης ὑπολογίζεται στά 600 ἑκατομμύρια δολάρια καί περιλαμβάνει καί ἕνα τεράστιο πανεπιστήμιο στήν Αἰόβα.

Ὑπῆρξαν ἀναφορές γιά σχέδια διδασκαλίας τοῦ Ὑπερβατικῶν Διαλογισμοῦ σέ δύο κρατικά σχολεῖα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου.

Ὁ διευθυντής τοῦ ἰδιωτικοῦ «Σχολείου Μαχαρίσι γιά τήν Ἐποχή τῆς Διαφώτισης», Derek Cassells, συναντήθηκε μέ ὑπεύθυνους τοῦ Ὑπουργείου γιά τήν Παιδεία, τά Σχολεῖα καί τήν Οἰκογένεια σχετικά μέ τήν πιθανότητα χρηματοδότησης δύο ἀκαδημαϊκῶν, δημόσιων σχολείων πού θά ὑποστηρίζονταν καί ἀπό ἰδιωτικούς ὀργανισμούς.

Ὁ κ. Cassells⁹ δήλωσε στούς Times, στό εἰδικό παράρτημα γιά τήν Παιδεία, ὅτι: «ὁ διαλογισμός ἐξισορροπεῖ τό νευρικό σύστημα, πρᾶγμα πού ὀδηγεῖ σέ μεγαλύτερη δημιουργικότητα, εὐφυΐα, ἀρμονία καί καλύτερη συμπεριφορά»¹⁰. Ἀκόμη, συμπλήρωσε πῶς

8. «Towers of Invincibility» Κτίσματα τελετουργικοῦ χαρακτήρα στά πλαίσια τῆς σέκτας. <http://tmfree.blogspot.gr/2007/08/photos-of-maharishi-tower-of.html>

9. <http://www.tes.co.uk/article.aspx?storycode=6068591>

10. Σ.τ.Σ. Ὁ διαλογισμός ἔχει τά ἀκριβῶς ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἀπ' ὅσα εὐαγγελίζονται οἱ πιστοί κι οἱ ἐκπαιδευτές του. Βλ. καί π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, «Διαλογισμός ἢ Προσευχή».

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κατά τό τρίμηνο Ἀπριλίου - Ἰουνίου 2012 συνεχίστηκε ἡ λειτουργία τοῦ «Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Πίστεως καί Οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία». Κατά τή διάρκειά τῆς φάσης αὐτῆς τοῦ Σεμιναρίου πραγματοποιήσαν εἰσηγήσεις οἱ ἑξῆς ὁμιλητές:

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Ἰωάννης Φωτόπουλος, μέ θέμα: «Ἡ Ἁγία Μαρία ἡ Αἴγυπτία στή χώρα τῶν ζώντων».

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, μέ θέμα: «Γέροντας καί γκουρού».

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρεσβ. π. Σωτήριος Γκίκας, μέ θέμα: «Ὅσιος Νικάνωρ ὁ θαυματουργός».

Ὁ Καθηγητής κ. Θωμᾶς Ἰωαννίδης, μέ θέμα: «Ἡ Ἁγία Γραφή στήν ἐποχή μας».

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος, μέ θέμα: «Ἡ ἐνδοπροτεσταντική κριτική κατά τῶν Πεντηκοστιανῶν» καί

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Ἰωάννης Χατζηθανάσης, μέ θέμα: «Ζωή χωρίς τό Εὐαγγέλιο καί τούς Ἁγίους Πατέρες δέν ἀντέχεται».

Στά πλαίσια τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Προγράμματος τῶν συνεργατῶν τῆς Π. Ε. Γ., πραγματοποιήθηκε στίς 26 Μαΐου καί ἡ τελευταία ἡμερίδα στόν Ἱ. Ν. Προφήτου Ἡλιοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς. Εἰσηγήτρια ἦταν ἡ κ. Αἰκατερίνη Βασιλάκη, πού ἀνέπτυξε τό θέμα «Καταλυτικές ἐμπειρίες στό χῶρο τῆς μουσικῆς».

Γιά τήν ἐνημέρωση τῶν πολιτῶν σέ θέματα σχετικά μέ τή δραστηριότητα τῶν σεκτῶν, μέλη τῆς Π. Ε. Γ. ἔδωσαν διαλέξεις κατά τό τρίμηνο Ἀπριλίου - Ἰουνίου σέ ἐνορίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί στίς ἔδρες Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος, συνεχίστηκαν τά μαθήματα γιά τήν ἐκπαίδευση συνεργατῶν τῆς Π. Ε. Γ. στίς εἰδικές «ομάδες ἐκπαίδευσης καί ἐπανένταξης», τά ὁποῖα παρακολουθοῦν ὅσοι θέλουν νά ἐνταχθοῦν στό πρόγραμμα διακονίας γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ποικίλων πνευματικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων, πού δημιουργοῦνται σέ νεαρά κυρίως ἄτομα ἀπό τήν προσηλυτιστική δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν «ομάδων διανοητικοῦ χειρισμοῦ».

ὁ διαλογισμός δέν εἶναι θρησκευτική πράξη κι ὅτι τά σχολεῖα θά δέχονται παιδιά θρησκευόμενα καί μή.

«Οἱ μαθητές», συνεχίζει ἡ συνέντευξη Cassells «θά κάνουν διαλογισμό γιά δέκα λεπτά, δύο φορές τήν ἡμέρα, μέ σκοπό νά ἀναπτύξουν τίς δυνατότητές τους, μέσω τῆς ἀπόκτησης τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης».

Τό Ormskirk, εἶναι σήμερα τό μόνο σχολεῖο πού ἀσκεῖ τόν Ὑπερβατικό Διαλογισμό στήν Ἀγγλία κι ἐνῶ τά κονδύλια γιά τή χρηματοδότηση τῶν «ἀκαδημιῶν» γιά τό σκοπό αὐτό διατέθηκαν ἤδη, δέν ἔγιναν

γνωστά ποιὰ δύο σχολεῖα ἔχουν ἐπιλεγεί.

Σχόλιο τοῦ Διαλόγου: ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, σέ κείμενά του, συχνά ἀνέφερε, πῶς ἡ ἐξάπλωση τῶν ἀνατολικῶν θρησκευμάτων καί τῶν ἀποκρυφιστικῶν κινήσεων εἰδικά στή Δύση ἔχει τή ρίζα της, ἀφ' ἑνός στά ὑπαρξιακά κενά τοῦ στερημένου ἀπό Ὁρθοδοξία ἀνθρώπου, τόν ὁποῖο ἀδυνατεῖ νά καλύψει ἡ πανσπερμία τῶν Χριστιανικῶν παραφυάδων κι ἀφ' ἑτέρου, στήν ἀπληστία τῶν αὐτοχρϊζόμενων γκουρού-διδασκάλων, οἱ ὁποῖοι ὀρέγονται τά ὑλικά «ὀφέλη» τῆς Δύσης.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM, μεταδίδεται ἡ ἐκπομπή:
«Ἄλλοτρίωση δόγματος - ἄλλοτρίωση ἤθους». Σάββατο, 17.00-17.30.
Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας, 91,2 FM, μεταδίδονται οἱ ἐκπομπές:

α) «Ἀντιστασιακή Δράση». Σάββατο, 14.15-15.00.

Ἐπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν ὁ Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός καί ὁ κ. Δημ. Κόκκορης.

β) «Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστewς», Σάββατο, 18.00-19.00.

(Ἀναμεταδίδονται οἱ ὁμιλίες πού πραγματοποιοῦνται στό Ἐνοριακό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς, κάθε Κυριακή).

Ἰστοσελίδα τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

www.ecclesia.gr, e mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ἰστοσελίδα τῆς ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:

www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM

e mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ἰστοσελίδα τῆς Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

Κυκλοφόρησε το 3ο βιβλίο της σειράς του «Νικ Μάρβελ»

Ο ΝΙΚ ΜΑΡΒΕΛ ΚΑΙ ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Ἡ ἐπιτυχία πού ἔχουν τα βιβλία φαίνεται καθαρά στο Internet: Στο λήμμα «Νικ Μάρβελ», το Google στις 30/1/2012 ἔδινε **14.800 hits**, ἐνῶ στα λήμματα «Νικ Μάρβελ» καί «νησί τῆς Ἀφροδίτης» μαζί, ἔδινε **15.800 hits**. Αξίζει να κάνετε μια δοκιμή κι εσεῖς. Ὁ Νικ Μάρβελ εἶναι ἓνα μυθιστόρημα, ὅμως ἓνα μυθιστόρημα ἀλλιώτικο ἀπό τ' ἄλλα. Εἶναι γραμμένο για παιδιά, ἀλλά, ὅπως λέει κι ὁ μεταφραστής του, για παιδιά ἀπό 9 μέχρι καί 99 ἐτῶν. Εἶναι γραμμένο για τα παιδιά τῆς γενιάς αὐτῆς καί μέσα σ' αὐτό, τα νέα παιδιά μπορεῖ να συναντήσουν τον εαυτό τους, με τα καλά του καί τῆν ἀσχήμια του κι ἴσως στο τέλος να θελήσουν ν' ἀξιοποιήσουν τα καλά. Ὁ «Νικ Μάρβελ» εἶναι ἓνα «μοντέρνο» βιβλίο, πού μιλά στα σημερινά παιδιά στη γλώσσα τους, στη γλώσσα, πού αὐτά καταλαβαίνουν καί μέσα ἀπό τῆν γλώσσα αὐτή περνά κάποια ἄλλα πράγματα, πού τα σημερινά παιδιά ἴσως δεν ἀκουσαν ποτέ κι ἴσως δεν φαντάζονται καν ὅτι ὑπάρχουν. Ὁ «Νικ Μάρβελ» γράφτηκε για σένα καί για το παιδί σου, ἀλλά εἰδικά γράφτηκε για το παιδί του «γείτονα» καί θα μπορούσες να κάνεις «ιεραποστολή» χαρίζοντάς το. Κάποια ἀπό τα γεγονότα καί τα πρόσωπα πού ἐμπλέκονται στο «μῦθο» εἶναι φανταστικά, κάποια ἄλλα ὅμως ὄχι, κι ἀπό ἐσένα εξαρτάται να βρεις τελικά τῆν ἀκρῆ. Αξίζει να το διαβάσεις το «μυθιστόρημα» αὐτό. Θα σου λύσει πολλά ἐρωτήματα, πρὶν σου δημιουργήσει καινούργια!

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε. Τηλ.: **210 5238305**.

Αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: **210 6396665**.

π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΤΣΟΥΡΟΥ Δρ. Θ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Ο ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

«... Τό φαινόμενο του “νεοπαγανισμού”, ως μιᾶς ἀπό τίς πολλές “ἀτραπούς” τῆς “Νέας Ἐποχῆς”, δημιουργεῖ σύγχυση στους Ὀρθόδοξους Ἕλληνες καί ἀποτελεῖ ἕνα σοβαρό ποιμαντικό πρόβλημα καί ὄχι μόνο.

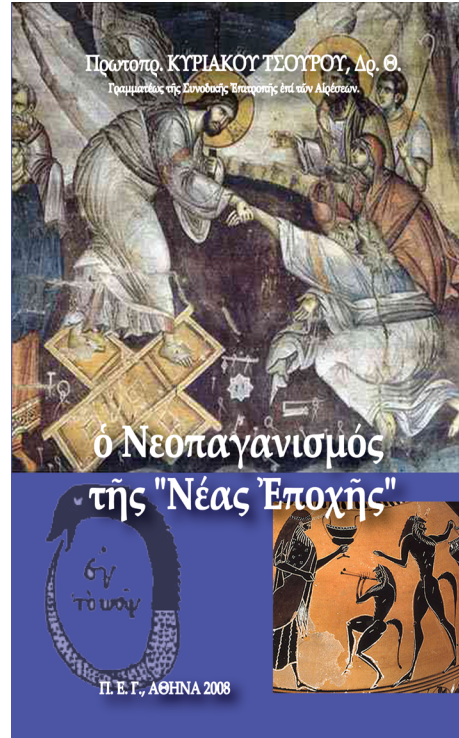
Τό σύνθημα, πού ἀκούγεται στόν “χώρο” αὐτό:

“ἢ Ἕλληνας ἢ Χριστιανός”, καίτοι γιά μᾶς οὐσιαστικά εἶναι ἕνα ψευδεπίγραφο δίλημμα, δέν πρέπει νά ὑπερεκτιμᾶται, ἀλλά οὔτε καί νά ὑποβαθμίζεται.

Πολύ περισσότερο, ὅταν τά Ἑλληνικά “ἀρχαιολατρικά” ρεύματα δραστηριοποιοῦνται ὡς ἕνας “νέος ἀντιχριστιανισμός” καί, σέ ἀρκετές περιπτώσεις, μέ ἔντονο ἐθνικιστικό χαρακτήρα.

Ἡ ἀντιπαράθεσή τους πρὸς τόν Χριστιανισμό συνοδεύεται συχνά ἀπό φανατισμό καί ἀκρότητες, προκατάληψη, ἀπειλές καί ὕβρεις, ἀπαξιωτικές ἐκφράσεις, ἀνεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς, ὑπερβολές, διαστρεβλώσεις, ἀβάσιμους ἰσχυρισμούς καί ἔλλειψη ἐπιστημονικῆς τεκμηρίωσης τῶν λεγομένων καί γραφομένων.

Χρησιμοποιοῦν διχαστικά συνθήματα, πού ἀπειλοῦν νά πλήξουν τήν ἐθνική μας ὁμοψυχία καί νά διχάσουν τούς Ἕλληνες σέ “Ἕλληνες” καί “Χριστιανούς”».

Σελίδες: 696. Τιμή λιανική: 25 €.

Πώληση χονδρική (γιά βιβλιοπωλεῖα) & λιανική: Ἐκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

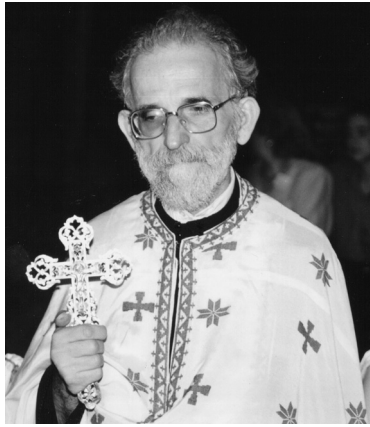
Γιά ἀποστολές «ἐπί ἀντικαταβολῆ»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν καί ἐφέτος, στά πλαίσια τῆς Π. Ε. Γ., οἱ ἐξῆς Ὅμαδες Μελέτης τοῦ Σκηνικοῦ τῶν Αἱρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας:

1. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς Ἐταιρείας «Σκοπιά» τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά». Κάθε Πέμπτη, 5.30'-6.30' μ.μ.
2. **Ὅμαδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ τῆς «Νέας Ἐποχῆς» (Γκουρουϊστικές, Ἀποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ὁμάδες). Κάθε Πέμπτη, 7.00'-9.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετὰ τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. ἐπικοινωνίας: **210 6396 665**.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχὴ”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγικὴ».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχὴ”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλίππιδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο).
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο).
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλημεῖα» (τεῦχος 3ο).
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεύχη 4ο-10ο).
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεύχη 11ο-15ο).
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεύχη 16ο-20ο).
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄).
40. Κυριακοῦ Κυριαζόπουλου, «Σαιεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στὸ Ω».
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”».
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἀσκήση-γυμναστικὴ;».

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἱστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ι. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολή.